

62 மாண்புமிகு உணவு அமைச்சரது அறிக்கை—உடுக்குறியிட்ட வினா எண் 83-ன் துணை வினாவுக்கான விடைக்குத் திருத்தம்

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி] [1973 பிப்ரவரி 5]

இன்னும் ஒரு சில தீர்ப்பு கூறாமல் இருக்கிறது” எனக் கூறியதைக் கீழ்க் கண்டவாறு திருத்திக்கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

“தலைவர் அவர்களே, உயர்நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பின் நகல் இன்னும் அரசுக்கு வரவில்லை”.

5. மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சரது அறிக்கை—உடுக்குறியிட்ட வினா 223-ன் துணை வினாவுக்கான விடைக்குத் திருத்தம்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, 23—8—1972-ல் கேட்கப்பட்ட துணைக் கேள்விக்கு நான் கூறிய பதிலைத் திருத்திக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஆறு பிச்சைக்காரர் இல்லங்களுக்கும் சேர்த்து ரூபாய் 51.87 இலட்சம் செலவு ஆகிறது. நான் ஒரு இல்லத்திற்கு மட்டும் ரூபாய் 51.87 இலட்சம் என்று கூறியதை ஆறு இல்லங்களுக்கும் சேர்த்து 51.87 இலட்சம் என்று திருத்திக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதேபோன்று ஒவ்வொரு இல்லத்திற்கும் 5 இலட்சம் ரூபாய் பராமரிப்புச் செலவு ஆகிறது. ஆறு இல்லங்களுக்கும் 30 இலட்சம் பராமரிப்புச் செலவு ஆகிறது. எனவே ஆறு இல்லங்களுக்கும் 30 இலட்சம் ரூபாய் என்று திருத்திக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

6. ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்.

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர்: ஆளுநர் உரை மீது திரு. காட்டூர் கோபால் அவர்கள் நன்றி அறிவிப்புத் தீர்மானத்தை முன்மொழிவார்கள்.

\* திரு. காட்டூர் கோபால்: தலைவர் அவர்களே,

“1973 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 2 ஆம் நாள் ஆளுநர் அவர்கள் சட்ட மன்றத்தின் கூட்டுப் பேரவையில் உறுப்பினர்களுக்கு உரை @ நிகழ்த்தியதற்காக, தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய நன்றியை ஆளுநருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றனர்”

என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் வழிமொழியப்பட்டது.

1973 பிப்ரவரி 5]

\* திரு. காட்டுர் கோபால் : தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் கடந்த 2-ம் தேதி அன்று சட்டமன்ற மேலவை, பேரவைக் கூட்டுக் கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரைக்கு, நன்றி தெரிவிக்கும் வகையில், நான் அந்த உரையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தொகுப்பதில் மகிழ்ச்சி கொள்ளுகிறேன். மேதகு ஆளுநர் அவர்கள், அவர்களுடைய உரையில் தி.மு. கழகத்தின் தற்போதைய ஆட்சியினுடைய நல்ல சாதனைகளை எடுத்துச் சொல்லுகிற வகையிலேயும், இந்த அரசு மேற்கொண்டுள்ள நல்ல பணிகளை எடுத்து விளக்கிடும் வகையிலேயும் பல்வேறு நிலைமைகளைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்கள். பருவ மழை காலந் தாழ்ந்து பெய்த காரணத்தால், ஏராளமான வேர்க்கடலைப் பயிர் பாழாகி, பாதிக்கப்பட்டிருந்தபோழுது, 1¼ கோடி ரூபாய் செலவில் துயர் துடைப்புப் பணிகளை நம் அரசு மேற்கொண்டது. அப்படி மேற்கொண்ட நேரத்தில், பெரிதும் ஒரு கோரமான புயல், வெள்ளம், ஆகிய வற்றின் சிற்றத்தின் விளைவால், நம் மாநிலத்தில் 10 மாவட்டங்களில் பெரிதும் சேதம் ஏற்பட்டது. 1,80,000 மக்கள் விடிழந்தும், 28,000 ஏக்கர் பரப்பில் வளர்ந்த பயிர் முழுமையான சேதத்திற்குள்ளாகும் வகையிலும், 1,70,000 ஏக்கரில் விளைந்த பயிர் ஓரளவு பெரும் பாதிப்பிற்கு ஆளாகும் வகையிலும் சேதம் ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த பாதிப்பெல்லாம் கணக்கிடப்பட்டு, 40 கோடி ரூபாய் அளவில் அந்தச் சேதம் இருக்குமென்றும், இதற்கு 25 கோடி ரூபாய் கடனாகவும் மான்யமாகவும் மத்திய அரசு வழங்கிட வேண்டுமென்றும் இந்த அரசு கேட்டுக்கொண்டுள்ளது. புயல், வெள்ளத்தால் ஏற்பட்டுவிட்ட இந்தச் சேதங்களால் அண்மைக் காலத்தில், ஒரு 50 ஆண்டுகள் வரை, யாரும் பார்த்திராத, கேட்டிராத அளவுக்குப் பெரும் சோதனை நம் மாநிலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பெரும் சோதனை ஏற்பட்டிருந்தாலும் கூட, இதில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்காக, கீழ்க் அரசு மேற்கொண்ட உடனடி நடவடிக்கைகள், வேகமாகவும் விரிவாகவும் எடுத்திட்ட நடவடிக்கைகள், அவர்களுக்கு நல்ல ஆறுதலை வழங்குவதாக அமைந்திருந்தன. கோவை மாவட்டத்தில் பவானி ஆற்றில் ஏற்பட்ட சிற்றம், அந்தப் பகுதியிலிருக்கிற மக்களை, அவர்களில் ஒரு 60, 70 வயதானவர்களைக் கேட்டாலும், இதற்கு முன்னால் இப்படி அந்த ஆற்றில் ஒரு சிற்றமிருந்திருக்காது என்று சொல்லும் அளவுக்கு, பெரிய சோதனையாக இருந்தது. அதனால் ஒவ்வொரு வகையிலும் மக்கள் பாதிக்கப்படும் நிலைமை உள்ளது என்பதை எடுத்துச் சொல்கிற வகையில் பெரும் பதைப்பில் மக்கள் இருந்தார்கள். அந்தப் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிக்கு நம்முடைய அரசின் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களும், அற நிலைய அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் உடனடியாக வந்து மக்களுக்கு ஆறுதல் கூறினார்கள். அது மட்டுமல்ல,

4-50  
பி.ப.



[திரு. காட்டீர் கோபால்]

[1973 பிப்ரவரி 5]

அங்கே நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை நான் இந்த மன்றத்தில் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டவன். முதலமைச்சர் அவர்களும் ஆறுதல் சொல்ல வருகிறார்கள், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பரிகாரம் காண வருகிறார்கள் என்ற அறிவிப்பைக் கேட்டு மக்களெல்லாம் பல்லாயிரக் கணக்கில் அங்கே திரண்டிருந்தார்கள். அந்த வகையில் திரண்டிருந்த மக்களுக்கு முன்னால், பாதிப்பு ஏற்பட்ட சில நாட்களுக்குள்ளாகவே உயிரிழந்தவர்களுக்கு எவ்வளவு தொகை, வீடிழந்தவர்களுக்கு, மாடு இழந்தவர்களுக்கு, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இன்னின்ன பரிகாரம் என்று உடனடியாக அரசு அறிவித்து, அந்தப் பலனைப் பெற்ற மக்கள் குழுவியிருக்கிற கூட்டத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் வந்து உரையாற்றுகிற பொழுது, ஆற்றுகிற உரைக்கு முன்னால், அந்த ஆற்றில் சீற்றங்கண்டு மக்கள் வேதனைக்குள்ளானதையும், அந்த ஆற்றினுடைய சீற்றத்திற்கு எது காரணமென்பதையும் விவாதித்து, ஆற்றின் இரு கரையிலும் ஒரு தடுப்புச் சுவர் இருந்தாலொழிய இந்த ஆற்றில் இனிமேலும் இப்படியொரு சீற்றம் வந்து விடுமென்று எண்ணும் காரணத்தால், அந்தப் பகுதியிலிருக்கிற மக்களைப் பராமரிக்க நல்ல திட்டம் என்கிற வழியிலும் ஒரு தடுப்புச் சுவருக்கு அங்கே அடிக்கல் நாட்டினார்கள். நான் இந்தச் சம்பவத்தைச் சொல்லுகிற பொழுது, இந்த அரசு மக்களைப் பராமரிப்பது மட்டுமல்ல, ஏதாவது பாதிப்பு வந்துவிட்டால் பாதுகாக்கிற துணையாக மட்டுமல்ல, எதிர் காலத்தில் பாதிப்புகள் வந்துவிடாமல் தக்க அரணாகவும் இருக்கும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்தத் தடுப்புச் சுவற்றுக்கு அடிக்கல் நாட்டியது அந்தப் பகுதி மக்களுக்காக தக்க தருணத்தில் அளித்த ஆறுதலாக அமைந்ததாகும். அந்தத் தடுப்புச் சுவர் வேகமாக முடிக்கப்பட, மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய பணியாகும் என்று இந்த நேரத்தில் கோடிட்டுக் காட்டிக் கொள்ளுகிறேன். அந்தத் தடுப்புச் சுவர் கட்டுவது வேகமாக நடைபெற்று, அது ஒரு அரணாக அமைந்தால்தான், அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நன்மை. இனியும் இப்படிப்பட்ட நிலைமை வராத அளவுக்குத் தற்காப்புச் செய்து கொள்ளுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்குமென்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டிக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிப் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குப் பரிகாரம் காண்பதற்கு, தக்க வழியைச் செய்வதற்கு அந்தப் பகுதியிலிருக்கிற அத்துனை பேரும் எந்த விதமான பேதமும் இல்லாமல் ஒத்துழைத்திருப்பதற்கு நன்றி சொல்லுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் வேகமாகவும் விரிவாகவும் எடுத்த நடவடிக்கைகளுக்கும் இந்த அமைச்சரவைக்கும் பல்வேறு அமைச்சர் பெரு மக்கள், அதே போல அரசு நிர்வாகிகள், பல்வேறு வகையில் உதவிய வசதி படைத்தவர்களுக்கும், அதே போல பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளிக்கு ஒரு நாள், இரண்டு நாள் ஊதியத்தை நன்கொடையாகத் தந்த தொழிலாளப் பெருமக்களுக்கும், இந்தப் பராமரிப்புப் பணிகளில் ஈடுபட்ட அத்துனை

1973 பிப்ரவரி 5]

[திரு. காட்டேர் கோபால்]

பேருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கடந்த ஒரு முறை வறட்சி வந்தபொழுது, டில்லியிலிருக்கிற பிரதமர் அவர்களை அழைத்து, இங்கே இருக்கிற சிரமங்களைக் காண்பித்து, கொஞ்சம் கூடுதலாக உதவி தர வேண்டுமென்று கேட்பதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டபொழுது, அங்கேயும் இங்கேயும் தமிழகத்தில் பச்சைப் பசேலென்று திட்டிக்கள் இருக்கின்றன என்று நாம் எடுக்கிற நல்ல நடவடிக்கைகளுக்கு குந்தகமான பேச்சு அப்பொழுது இருந்தது. இப்பொழுது அந்த நிலைமை இல்லாத காரணத்தால், அப்படிப்பட்டவர்கள் இப்பொழுது பேசாமலிருந்ததற்கும் நான் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவன். ஆனால், ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டிக்கொள்ளுவேன். நல்ல பரிகாரங்களை, வேலைகளை, பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குச் செய்துகொண்டு வருகிறோம். இந்த அருமையான வேலைகளைப் பார்த்து அதையும் சகித்துக்கொள்ள முடியாமல், அதையும் அரசியல் பிரசாரத்திற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியுமென்று மக்கள் மத்தியில் குழப்புகிற வேலையை ஒரு சிலர் செய்து வருவதை நான் குறிப்பிடாமலிருக்க முடியவில்லை. இந்த நேரத்தில் 25 கோடி ரூபாயை உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கு மத்திய அரசு வழி செய்து தர வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் வேளாண்மை நிலை மன நிறைவு அளிப்பதாக அமைந்திருக்கிறது என்று மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தன் உரையில் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் வறட்சி நம் முன்னேற்றத்தைத் தடைப்படுத்தியிருக்கிறது. நம்முடைய தேவை போக, உபரியாகவுள்ள தானியத்தைக் கவனத்துடன் கணக்கிட்டு, விற்பனைக்கு என்று உபரி தானியம் பெருமளவில் அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தாக வேண்டும். இதன்மூலம் இதுதான் நாம் கையாளும் அணுகுமுறை என்று ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கட்டுப்பாடு மிக மிக அவசியம். இந்தக் கட்டுப்பாடு இருக்கிற காரணத்தால்தான், இப்பொழுது ஏழை, எளியவர்களுக்கும் இந்த உணவு தானியங்கள் கிடைத்து வருகின்றன. இந்தக் கட்டுப்பாட்டைச் சொல்லுகிற நேரத்தில், எனக்கு 1967-க்கு முன்னிலிருந்த கட்டுப்பாடு கவனத்திற்கு வருகிறது. இப்பொழுதும், இவ்வளவு வறட்சி வந்த நேரத்தில் கூட, புயல், வெள்ள பாதிப்பு நேரத்தில் கூட, தமிழகத்தில் எந்த இடத்திற்குப் போனாலும், நம்மால் உணவு தானியங்களைப் பார்க்க முடிகிறது. கேட்டு விடைக்கு வாங்க முடிகிறது. ஆனால், 1967-க்கு முன்னால் அவைகளைக் கண்களால் பார்க்கக்கூட முடியாத அளவுக்கு கட்டுப்பாடு இருந்தது. எனவே தான், மேதகு கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளது போல, இந்த உணவு தானியங்கள், உபரி தானியங்கள், பெருமளவில் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்க



[திரு. காட்டேர் கோபால்]

[1973 பிப்ரவரி 5]

வேண்டியது மிக மிக அவசியமானதாகும். அதற்கான வகையில் அரசாங்கத்தினர், உற்பத்தி, கொள்முதல், விநியோகம் இந்த மூன்று துறைகளிலும் தற்போது மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் பாராட்டத் தக்கவை, வரவேற்கத்தக்கவையாகும். வணிகர்களிடமிருந்து 20 சதவிகிதம் அரசு கொள்முதல் செய்வதற்குத் திட்டமிட்டு, நிறைவேற்றி வருவதுபற்றி ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அதுவும் வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். உணவுப் பொருள்களை வழங்குகிற கழகம் அமைத்திடவும், அந்தக் கழகம் சில்லரைக் கடைகள் பலவற்றைச் சீராக பல்வேறு மாவட்டங்களிலேயும், சென்னையிலேயும் அமைத்து, தானியங்கள் கொடுக்கிற வகையிலேயும், சிறப்பு அங்காடிகள் அதனுடைய நிர்வாகத்தைச் சீர் செய்கிற வகையிலேயும் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள் பாராட்டத்தக்கவையாகும். வணிகர்களின் வெறும் லாபம் கிடைத்தாக வேண்டுமென்ற நோக்கத்தின் காரணமாக, விலைவாசி ஏறி வருவது பற்றி மேன்மை தங்கிய ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். ஏறி வருகிற விலைவாசியை பல்வேறு வகையில் சுட்டிக் காட்டி, இந்த விலை வாசிக்கு இந்த மாநில அரசுதான் சம்பந்தமோ என்று சந்தேகப்படும்படி அதையும் அரசியலாக்குகிற பிரச்சாரங்கள் வெளியில் நடத்தப்படுகின்றன. ஆனால் மாநில அரசு முயற்சியால் மட்டுமல்லாமல், மத்திய நிதி, வரி விதிப்புக் கொள்கை மூலமாகத்தான் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்பதையும் ஆளுநர் உரையில் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

5-00  
பி.ப.

நான் இதைச் சொல்கிறபோது, இந்த அரசு இவைகளை அறிவித்த வகையிலேயும், உணவு தானியங்கள் ஏழைகளுக்கு, இல்லாதவர்களுக்கு, பாட்டாளிகளுக்குக் கிடைக்காமல் போகக்கூடாது என்கிற வகையிலேயும் எடுத்திருக்கிற முயற்சிகள் பாராட்டக்கூடியவை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு வரி விதிப்புக் கொள்கை ஒரு முக்கிய காரணமாகும். இந்த வரி விதிக்கிற கொள்கையை நாம் பார்க்கிறோம். கழக அரசு அமைந்தவுடன், இந்த அரசு ஒவ்வொரு ஆண்டும் வெளியிட்ட பட்ஜெட்டில், வரவு செலவுக் கணக்கில், தாங்கக்கூடியவர்கள் மீது மட்டுமே வரி போட்டும், தாங்க முடியாத, ஏற்கெனவே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற ஏழைகளுக்கு இந்த வரிச் சுமையே இல்லாமல் தவிர்த்தும் வருகிற காரணத்தால், அதனையும் நாம் பாராட்ட வேண்டியது அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்வேன். வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்கித் தீர வேண்டும். நியாயமான, நிலையான பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வேளாண்மை உற்பத்தி மிக மிக அவசியம். நிரந்தரமான வேளாண்மை உற்பத்திக்கு, நிலையான உற்பத்திக்கு உரம் அவசியமானதாகும். இந்த உர உற்பத்தித் தொழில்களை உள் நாட்டிலே துவக்க வேண்டியதற்கும், வெளி நாட்டிலிருந்து உரத்தை இறக்குமதி செய்வதற்கும் நீண்டகாலத் திட்டம் மிக அவசியம் என்றும் ஆளுநர் அவர்கள், அவர்களுடைய

1973 பிப்ரவரி 5]

[திரு. காட்டீர் கோபால்]

உரையிலே குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அதனுடைய அவசியத்தை மத்திய அரசு உணர்ந்து மிக அவசரமான, அவசியமான இந்தக் காரியத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

அண்மையிலே உரப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருப்பதும், அதனால் உழவர் பெருமக்கள் பெரும் பாதிப்புக்கு உள்ளாகியிருப்பதும் நாம் பார்க்கிற ஒன்றாகும். இந்த அரசு ஏற்கெனவே மத்திய அரசைத் துண்டிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமையை மத்திய அரசு உணர்ந்து இந்த உரப் பஞ்சம் தருகிற வகையில் நடவடிக்கைகளை எடுத்திட வேண்டுமென்று நான் கோட்டுக் காட்டிக்கொள்கிறேன். இந்த மாநிலத்திலுள்ள நீர் வளங்கள் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இருந்தாலும் அண்மையிலே ஏற்பட்டிருக்கிற வெள்ளப் பெருக்கு நமக்குச் சில படிப்பினையைத் தந்திருக்கிறது. நாம் பாசன ஏற்பாடுகளை மேலும் நல்ல முறையில் பேண வேண்டும் என்கிற படிப்பினையை மட்டுமில்லாமல், நம்முடைய பாசன வசதிகளை மேலும் சீராக்கிட வேண்டும், காலத்திற்கு ஏற்றவாறு அவைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று நமக்குப் புரிய வைத்திருக்கிறது. எனவேதான் காவேரி பாசன ஏற்பாட்டைக் காலத்திற்கேற்றவாறு மாற்றியமைக்க, இந்திய அரசு மூலம் உலக வங்கியிடமிருந்து நிதி உதவி கோருகிற நம்முடைய அரசினுடைய செயற் குறிப்புகள் மத்திய அரசினுடைய விரிவான பரிசீலனைக்கும், பரிகாரத்திற்கும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மைசூர், தமிழ் நாடு, கேரளம், ஆந்திரப் பிரதேசம் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்து இந்த வட்டாரம் முழுவதிலும் கிடைக்கின்ற நீர் வளத்தைப் பயன்படுத்தத் திட்டமிட வேண்டுமென்றும், மேற்கு மலைத் தொடர் மேம்பாட்டுக் கழகம் ஒன்றை அமைப்பது குறித்தும் ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதனை நான் குறிப்பிட்டுப் பேசுகிறபோது நம்முடைய மாநிலத்தில் பாசன வசதிக்குத் தேவைப்படுகிற நீருக்கு மட்டுமல்லாமல், சில நேரங்களில் குடிநீருக்கு வந்து விடுகிற தட்டுப்பாடு பெரிய அளவில் இருக்கிறது. கோவை மக்கள் குடிநீர்ப் பஞ்சத்தை ஆண்டாண்டுதோறும் அனுபவிக்கிறார்கள். இப்போது கூட பிப்ரவரி மாதம் நடக்க நடக்க, மார்ச் வந்து விடுமே குடிநீர்ப் பஞ்சம் வந்து விடுமேயென்று அஞ்சுகிற நிலைமை தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. அண்டையில் இருக்கிற கேரள அரசோடு நம்முடைய மாநில அரசு பல கட்டங்களில் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியும், இரு தரப்பு அதிகாரிகளும் பல முறை பேச்சு வார்த்தை நடத்தியும், கேரளாவில் இருக்கிற சிறுவாணித் தண்ணீர் கடலுக்குள் கலந்தாலும் கலக்குமே தவிர, கோவை மக்களுக்குக் குடிநீர் கிடையாது என்ற நிலைமையைத்தான் நாம் தொடர்ந்து பார்க்கிறோம். எனவே தான் இந்தக் கட்டத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்வேன், சிறுவாணி வகையிலோ அல்லது வேறு எந்த வகையிலோ கோவை மக்களுடைய குடிதண்ணீர்



[திரு. காட்டூர் கோபால்]

[1973 பிப்ரவரி 5]

தட்டுப்பாட்டைப் போக்குவதற்கு இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்டு வருகிற நல்ல நடவடிக்கைகளை மேலும் வேகமாக எடுத்து, புதிய மாற்றுத் திட்டத்தின் மூலமாவது பரிகாரம் காண வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, மேற்கு மலைத் தொடரில் இருக்கிற இந்த 4 மாநிலங்களையும் ஒன்றாக்கி இந்த மேம்பாட்டுக் கழகம் அமைப்பதன் மூலம் இந்த நீர் வசதிகளை, நில வசதிகளை, இயற்கை வளங்களை ஒருங்கே பயன்படுத்திக்கொள்ள, முறைப்படுத்திக்கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கும். அது அமைய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடந்த சில ஆண்டுகளாக நம்முடைய மாநிலத்தில் மின் வெட்டு இல்லை. பல ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து ஆண்டாண்டுதோறும் மின் வெட்டு இருந்தது. ஆனால் 1966-க்குப் பின்னால், 1967 துவக்கத்திலிருந்து மின் வெட்டே இல்லாத காரணத்தால், இந்த மக்களுக்கு அந்த மின் வெட்டில் இருக்கிற பாதிப்பு கூட, பரிதவிப்பு கூட மறந்து போகிற நிலை இருந்தது. ஆனால் கடந்த ஆண்டு ஏற்பட்டுவிட்ட இயற்கைக் கோளாறு, இந்த ஆண்டில் ஒரு மின் வெட்டு சோதனையை நம்முடைய மாநிலத்தில் கொண்டுவந்திருக்கிறது. இப்படி வந்திருக்கிற மின் வெட்டுக்குக் கூட, பல இடங்களில் அரசியல் சாயம் பூசுகிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று நான் குறிப்பிட்டுக் கொள்வேன். மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தெளிவாக அவரது உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மின் வெட்டு உலகம் முழுவதும் இருக்கிறது. உலகம் முழுவதும் இருக்கிற பாதிப்பு நம்முடைய மாநிலத்திலும் ஒரு பாகமாக—பகுதியாக—இருக்கிற தென்றால், இந்தப் பாதிப்பிலிருந்து மக்கள் பாதுகாக்கப்பட, வருகிற ஆண்டுகளில் இத்தகைய மின் வெட்டே வராத அளவுக்கு முறையான திட்டங்களை நாம் முன் கூட்டி செய்திட வேண்டும். அதற்காகத்தான் ஆளுநர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் சில திட்டங்களைச் சொல்லி, இவைகளெல்லாம் உடனே தேவை, விரைவாகத் தேவை, அவசியமாகத் தேவை என்பதனைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நெய்வேலியில் 2-வது சுரங்கம் வெட்டி எடுக்கப்பட்டு, இந்த அனல் மின் விசை செயல்படுமேயானால், அதிலே இருக்கிற பரிகாரத்தினை, லாபத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, இது மாநிலத்திற்கு மட்டுமல்ல, நாட்டுக்கே நன்மை பயக்கும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். மத்திய அரசுகூட கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொன்றையும் மத்திய அரசிலிருந்து, கேட்டுக் கேட்டுச் செய்கிற, வேண்டிவேண்டிச் செய்கிற, அவர்கள் அனுமதித்தாலொழிய அங்கே ஆசைப்பட்டாலொழிய இங்கே வேறு வழியில்லை என்கின்ற, அதிகாரப் பஞ்சம் இருக்கிற இந்த அரசு மேலும் மேலும் எடுத்துக்கொள்கிற இந்த முயற்சிக்கு மத்திய அரசினர் உதவவேண்டும். உடனடியாக நெய்வேலியில் அந்த இரண்டாம் சுரங்க வெட்டுக்கு அனுமதி தந்தாக வேண்டும்.

1973 பிப்ரவரி 5]

[திரு. காட்டீர் கோபால்]

நாட்டு மக்கள் இப்போது பெரும் பாதிப்பிலே இருக்கிற, மின்வெட்டுக் காலத்தில், முன்கூட்டியே திட்டமிட்டு எதிர் நாட்களிலே இருக்கிற ஆபத்தைத் தடுக்கவும் விபத்தைத் தடுக்கவும், தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளவும் எதிர் நாட்களில் சமுதாய லாபத்தையும் கருதிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அம்மாதிரிப் பிரச்சினையாகக் கருதி இதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுபோல கல்பாக்கத்தில் அனல் மின் திறனை உயர்த்திட வேண்டுமென்று ஆளுநர் குறிப்பிட்டுக் காட்டியுள்ளார்கள். மேட்டூர், தூத்துக்குடி இரண்டு அனல் மின் நிலையங்களும் அமைந்தாக வேண்டிய அவசியத்தையும் தெரிவித்து இதிலேயும் மத்திய அரசு அனுமதி அளித்திட வேண்டுமென்று அவரே குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார். சேலம் உருக்காலை வேண்டும், வேண்டுமென்று கேட்டுக் கிடைத்து, நிர்வாக இயக்குநர் நியமிக்கப்பட்டு விட்டார்கள், முன்னேற்பாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன, 'மகிழ்ச்சி' என்ற வகையிலே ஆளுநர் அவர்கள் தங்களுடைய உரையிலே குறிப்பிட்டார்கள். நானும் சொல்லிக்கொள்வேன், சேலம் மாவட்டத்தில் அமைந்து முன்னேற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிற அந்த உருக்காலைத் திட்டம் மிக மிக அவசியமான தேவை, அவசரமான தேவை. தாமதத்தினால் பல்வேறு உப தொழில்கள், துணைத் தொழில்கள் பெரும் பாதிப்புக்குள்ளாகின்றன. பல்வேறு இன்ஜினீரின் தொழிற்சாலைகள் தமிழ் நாட்டில் உருக்கை எதிர்பார்த்து ஏங்கிக் கிடக்கின்றன. கோவை மாவட்டத்தில்கூட 150-க்கு மேற்பட்ட இன்ஜினீரின் தொழிற்சாலைகள் இந்த உருக்கை நம்பி பல்வேறு நிறுவனங்களில் பல்வேறு தடவைகளில் பெரும் பாதிப்புக்கு, சோதனைக்குள்ளாகியிருக்கின்றன. எனவே, இந்த உருக்காலைத் திட்டத்தினுடைய உடனடிப் பணிகளுக்கு மத்திய அரசு வேகமான, விரைவான பரிகாரத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தித் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த 150 இன்ஜினியரின் தொழிற்சாலைகள், இது வரையிலும், மோட்டார் பம்புசெட் ஆகிய பொருள்களை மட்டும் உற்பத்தி செய்கிற தொழிற்சாலையாக இயங்கி வந்திருக்கின்றன. அண்மைக் காலத்தில் அதற்கு ஏற்பட்டிருக்கிற சந்தைக் குறைவு காரணமாக அந்த உற்பத்திப் பொருள்களை இனியும் தயாரித்தால், அந்தத் தொழிற்சாலைகள் தொழிலையே நடத்த முடியாத அளவுக்கு நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொழில்களை நம்பியிருக்கிற பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிப்பிற்கு உள்ளாகிற நிலைமை அச்சுறுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. எனவே 150 இன்ஜினியரின் தொழிற்சாலைகளிலும் மோட்டார் பம்புசெட்டு உற்பத்தி தவிர வேறு வகையான மாற்று உற்பத்தித் திட்டங்களுக்கு முறையான திட்டங்களை, ஆலோசனைகளை நம்முடைய மாநில அரசு வழங்கிடவும், இதில் முழு அதிகாரமும், முழுவாய்ப்பும் படைத்த மத்திய அரசினர் இதிலே வேகமான கவனத்தைக் காண்பித்திட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பி.ப.  
5-10



[திரு. காட்டீர் கோபால்]

[1973 பிப்ரவரி 5]

மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் நொடிந்த பஞ்சாலைகளை நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டுவருவதைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ் நாட்டில் பஞ்சாலைக் கழகம், ஏறத்தாழ 9,962 பேர் பணி புரிகின்ற 13 ஆலைகளை எடுத்துக்கொண்டதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எடுத்துக்கொண்ட 7 ஆலைகளில், 5 பஞ்சாலைகள் லாபத்தோடு நடப்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற இந்தப் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகளைக் குறிப்பிடுகிறபோது, ஒரு சம்பவத்தை என்னுடைய மறக்க முடியவில்லை. இப்போது தமிழகத்தினுடைய முதல்வராக இருக்கிற டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும், இப்போது கல்வி அமைச்சராக இருக்கிற டாக்டர் நாவலர் அவர்களும், ஒரு 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே, இன்று அல்ல, எங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க் கட்சியாக இருந்தபோது, மதுரை மாவட்டத்தில் திருப்பரங்குன்றத்தில் ஒரு கழக மாநாடு, அரசியல் மாநாடு நடத்தினார்கள். அந்த மாநாட்டில் தமிழ் நாட்டில் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமைகளைப் பற்றி ஆய்வு நடத்தினோம். இதனைப் பற்றி ஒரு பெரிய உரையாற்றி இன்னின்ன வகைகளில் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை இந்தத் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறது என்றும் தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற ஆலைத் தொழிலுக்கு எதிர் நாட்களிலே கேடு வந்துவிடுகிற நிலை உள்ளதையும் செய்யவேண்டிய காப்பு நடவடிக்கைகளையும், 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே—அந்த நாட்களிலேயே—முகூட்டி துகர்ந்து திட்டமிட்டு, தீர்மான வடிவிலே, பேச்சு வடிவிலே, இந்த நாட்டுக்கும் நாட்டை ஆளுகிற அரசுக்கும் தெரிவித்திருந்தோம். 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே தெரிவித்தோம். இந்தத் தமிழ் நாட்டில் 200 க்கும் மேலே இருக்கிற பஞ்சாலைகளில் பெரும்பாலான பஞ்சாலைகள் துறை மட்டும் தூற்பதைத் தவிர, நெசவை முடியப்பதில்லை. நெசவு முடிகிறவகையில், முழுமையான உற்பத்தி செய்கின்ற வகையிலே மாற்றப்பட வேண்டுமென்று அப்போதே தெளிவாக்கப்பட்டது. அது மாத்திரமல்ல—நலிந்த பஞ்சாலைகள் என்று சொல்லுகிறோமே, அந்தத் தொழிலுக்கே மொத்தமாக நெருக்கடி ஏற்பட்டுவிடவில்லை. 1964-65-க்குப் பின்னாலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற நிலைமைகளைப் பார்த்தால், பஞ்சாலைத் தொழிலுக்கே நெருக்கடி என்பது ஒத்துக்கொள்ள முடியாதது. ஆலைகள் பலவற்றில் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஜவுளி ஆலைத் தொழிலில் பழைய கணக்குப்படியும், இப்போதைய கணக்குப்படியும் ஒரு நபருக்குத் தேவையான துணி அளவினை விட சரிபாதி தான் இந்த நாட்டிலே உற்பத்தியாகிறது. 1964-ம் ஆண்டு கணக்குப்படி ஒரு நபருக்கு 32 கெஜம் உபயோகத்திற்குத் தேவையென்று கணக்கிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் என்ன உற்பத்தி? 18 கெஜம் தான் அப்போதே உற்பத்தியிருந்தது. என்றாலும் கூட தேக்க நிலை இருந்ததற்குக் காரணம் வாங்குகின்ற சக்தி குறைந்திருந்தது. தூற்பாலைகளிலே திட்டமிடப்படாமல், அன்று

1973 பிப்ரவரி 5]

[திரு. காட்டேர் கோபால்]

திறமையற்ற வகையிலேயும் இயந்திரங்கள் புதுப்பிக்கப்படாமலும் இருந்த கோளாறுகள் காரணமாக ஆலைகள் பாதிப்பிற்குள்ளாயின. அப்போதே 1965 ஆம் ஆண்டு நலிந்த ஆலைகள் என்று சொல்லப்பட்ட ஆலைகளுக்கு நெருக்கடி வந்தபோது, உடனடியாகப் பரிகாரம் என்ன, நீண்ட காலத்திற்கு உள்ள பரிகாரம் என்ன, என்பவைகளைப்பற்றி ஆய்வு நடத்துகிற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனாலும் 1967 ஏப்ரலிலே தான் இப்போது கல்வியமைச்சராக இருக்கிற டாக்டர் நாவலர் அவர்கள், தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சராக இருந்தபோது, இந்த நலிந்த நிலைமைகளை, எத்தனையோ பாட்டாளிகள் பாதிக்கப்படுகிற நிலைமைகளைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, அவைகளை நிவர்த்திப்பதற்கு டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் தலைமையிலே ஒரு குழுவை அமைத்தார். அந்தக் குழு இந்தத் தமிழ் நாட்டில் எவ்வளவு பஞ்சாலைகள் நலிந்துபோய் மூடப்பட்டிருக்கின்றன, இனிமேலும் ஆலைகள் மூடப்படாமல் இருப்பதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும், மூடிய ஆலைகளைத் திறந்து நடத்துவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று பரிசீலித்து, பல ஆலைகளுக்கு இந்த அரசாங்கத்தின் மூலம் உத்தரவாதக் கடன் உதவி செய்தது. உத்தரவாதக் கடன் உதவி செய்த காரணத்தாலேதான் மூடுகிற கட்டத்திலே இருந்த ஆலைக்கூட மூடப்படாமல் நடக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டது. பாட்டாளிகள் பாதிக்கப்படுவதிலிருந்து தப்பிவிடப்பட்டார்கள். அதேபோல். பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, இந்தியாவிலே இன்னும் எங்கேயும் தாப்படாத நிவசன உதவியை ஒரு கட்டத்தில் செய்தார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் இரண்டு கட்டங்களில், பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் எல்லாம் வறுமையின் வாட்டத்தில் வாடியபோது, ஒரு துணையாக அள்ளித் தந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட காரியங்களின் விளைவாக பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள், ஒரு பத்தாயிரம் பேர் இந்த மூடப்பட்ட ஆலைகளிலிருந்து காக்கப்பட்டு, இப்போது பணியாற்றுகின்ற நிலைமையை, பாங்கான நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம். இந்தப் பஞ்சாலைகளைப்பற்றி நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நலிந்த ஆலைகளை, நாடாளுகிற அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. வளமுள்ள ஆலைகளை இப்போது தனியார் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆலைகள் நலிய நலிய, ஆரோக்கியம் கெடக் கெட, ஆரோக்கியம் கெட்டவைகளையெல்லாம் அரசு எடுத்துக்கொள்கிறது. இந்த நடவடிக்கைகள் நாம் போகிற சமதர்ம நோக்குக்கு, சமதர்மப் பார்வைக்கு உகந்தவைதானா, சரியானவைதானா என்பதை எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டிய அவசியம் இப்போதிருக்கிறது. அதற்குரிய வழிகளை, அதற்குரிய வகைகளை இந்த மாநில அரசு மேற்கொள்ள முடியாது



[திரு. காட்டேர் கோபால்]

[1973 பிப்ரவரி 5]

என்பது எனக்குத் தெரியுமென்றாலும், மேற்கொள்ள வேண்டிய மத்திய அரசினருக்கு ஒரு தன்மையை நான் சுட்டிக் காட்டுவேன். கடந்த 6 மாதங்களுக்கு முன்னால் தமிழ் நாட்டிலேயிருக்கிற எல்லா அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்த, எல்லாத் தொழிற்சங்கங்களைச் சேர்ந்த, பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் பல

5-20 நாட்கள் ஒரு கடுமையான போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். பல நாட்கள் வேலை பி.ப. நிறுத்தம் நடந்து, ஆலைகள் மூடிக்கிடக்கின்ற நிலைமையில், ஒரு பேச்சுவார்த்தை நடந்தது. மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர், மாண்புமிகு முதல்வர் மூவரும் இருந்து அந்தப் பேச்சுவார்த்தையை நடத்தினார்கள். ஒரு கட்டம் வந்தது. டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தொழிலாளர்கள் கேட்கிற நியாயமான கோரிக்கையில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவைச் சொல்லி நிர்வாகத்தினிடத்திலே, 'இதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்' என்று சொன்னார்கள். நிர்வாகத்தினர் தயக்கம் காட்டினார்கள். வேலை நிறுத்தம் நடத்தியபோது, ஏகோபித்த வேலை நிறுத்தம், ஒருமித்த வேலை நிறுத்தம் பல நாட்கள் நடக்கிறபோது, தயக்கம் காட்டினார்கள். தர மறுத்தார்கள். அந்த வேலை நிறுத்தத்தினால் அவர்கள் பயப்படவில்லை. மறுத்தார்கள். அப்போது டாக்டர் கலைஞர் நிர்வாகத்தினரைப் பார்த்து, இதே நிலை நீடிக்குமானால் இந்தத் தனியார் ஆலைகள், இப்போது உங்களிடம் இருக்கிற ஆலைகள் நாட்டுடைமை ஆகிவிடும், கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு இதை ஒத்துக்கொள்கிறீர்களா, அல்லது நான் சொன்ன, தொழிலாளர்களுக்கு லாபம் தருகிற இதை ஒத்துக்கொள்கிறீர்களா வென்று அவர்களிடத்திலே கேட்டார்கள். மறுநாள் காலை 10 மணிக்குப் பேச்சுவார்த்தை என்றால், 9½ மணிக்கே முதல்வர் சொன்ன, தொழிலாளர்களுக்குப் பணம் தருகிற அதை ஒத்துக்கொள்கிறோம் என்று நிர்வாகத்தினர் இசைந்து வந்தார்கள். இதை நான் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவது, நாம் போகிற சமதர்ம பாதைக்கு, சமதர்ம நோக்குக்கு, நவீன ஆலைகள், ஆரோக்கியம் கெட்ட ஆலைகள், நஷ்டம் இருக்கிற ஆலைகள், வளம் கெட்ட ஆலைகள், பழைய இயந்திரத்திலே இயங்கி லாபம் வர முடியாது என்று கைவிடப்பட்ட ஆலைகள், இவைகளையெல்லாம் அரசு மேற்கொள்கிற தன்மைகள் மட்டும் போதாது. வளமிக்க ஆலைகள் தனியார் கையில் இருக்கின்றன. இவைகளை யெல்லாம் கோடிட்டு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேதகு ஆளுநர் குறிப்பிட்ட படி, இந்த 10 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வாழ வேண்டும், அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக, அவர்கள் ஜீவிதத்திற்காகத்தான் இந்தத் தமிழ் நாடு ஜவுளி கார்ப்பரேஷன் இந்த ஆலைகளை மேற்கொண்டது என்றாலும், பாராட்டத்தக்க வகையில், நல்ல வகையில் லாபம் வந்திருப்பதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இது வரவேற்கத்தக்கதாகும். நான் இதைச் சொல்கிறபோதே, பஞ்சாலைத் தொழிலில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பஞ்சாலைகளில் நூற்கப்படுகிற

1973 பிப்ரவரி 5]

[திரு. காட்டீர் கோபால்]

தூல்கள் வட மாநிலத்திற்கு அனுப்பப்படுகின்றன. அங்கே விசைத் தறியிலே இந்த தூல்கள் விசைத் தறித் துணிகளாக மாற்றப்பட்டு, அந்தத் துணிகள் நம்முடைய சந்தைக்கு, நம் மாநிலத்திலே இருக்கிற பல்வேறு மாவட்டங்களுடைய விற்பனைச் சந்தைகளுக்கு வருகின்றன. எனவேதான், நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்வேன். தமிழகத்திலே ஒரு பெரிய அளவிலே பிளீச்சிங் பேக்டரி, டையிங் பேக்டரி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்திலே நான் கோடிட்டுக் காட்டிக் கொள்வேன். இது கோவை மாவட்டத்திலே அமைந்து விடுமானால் வரவேற்கத் தக்கதாகும், பயனுடையதாகும் என்று குறிப்பிட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வேளாண்மைத் துறை, தொழில் துறை இவைகளிலே நாம் எவ்வளவோ முயற்சிகளைச் செய்திருந்தாலும், வேலையில்லாப் பிரச்சினையும், வறுமையும் வாட்டிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன. மேன்மேலும் நம்மை அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் நிரம்பவும் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது அனைத்திந்தியப் பிரச்சினை என்றாலும், நம்மால் முடிந்ததை நாம் செய்து வருகிறோம் என்று கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ரூபாய் 3 கோடி செலவில் கிராம வேலை வாய்ப்பு முனைப்புத் திட்டம், ரூபாய் 3 கோடி செலவில் கிராமச் சாலைகள் திட்டம், ரூபாய் 61 லட்சம் செலவில் இளைஞர் அணித் திட்டம், ரூபாய் ஒரு கோடியே முப்பத்தோறு லட்சம் செலவில் வறட்சியால் பாதிக்கப்படுகிற பகுதிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் திட்டம், பொறியாளர்கள் தொழிற் பயிற்சித் திட்டம் இந்த வகைகளில் 10 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருப்பதை அவர்கள் அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நேற்றையதினம் கூட நம்முடைய அரசின் முதல்வர் அவர்களும், ஏனைய அமைச்சர் பெருமக்களும் இந்த சென்னை மாநகர மக்களே வியக்கத்தக்க வகையில், பாராட்டத்தக்க வகையில் போற்றத்தக்க வகையில், கூவம் மாற்றத்தை, கூவம் சீரமைப்புத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி, அதனுடைய விழாவில் பங்கு கொண்டார்கள். கூவம் பெரும் நாற்றமாக, சென்னைக்கே ஒரு சாபக் கேடாக, இந்த சிங்காரச் சென்னையை சீர்கெடுத்து விடுகிற நிலைமையில் இருந்து வந்தது. இந்தச் சீரமைப்புத் திட்டம் இந்தச் சென்னை நகருக்கு எழிலை உருவாக்கியிருக்கிறது. படகுச் சவாரி மூலமாக உல்லாசப் பயணிகளை ஈர்க்க வேண்டும். அதிலே கூட அந்நியநாட்டுச் செலாவணி வருகிற வகையில் வரவேற்கத்தக்க நிலைமைகள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது; இந்தச் சீரமைப்புத் திட்டம் மூலமாக 3 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் 3 ஆண்டுக் காலமாக வேலை செய்துகொண்டு வந்தார்கள். இந்தக் கூவம் இன்றைய தினம் பலரும் பாராட்டுகிற வடிவம் எடுத்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த வேலைகளைச் செய்கிற



[திரு. காட்டீர் கோபால்]

[1973 பிப்ரவரி 5]

போது எவ்வளவு இடையூறுகள், எத்தகைய எதிர்ப் பிரச்சாரங்கள் இருந்தாலும், முதலீகள் இங்கே, மற்றவைகள் எங்கே என்றெல்லாம் பலர் பேசி னாலும் கூட, இதைச் செய்தே தீர வேண்டுமென்று இந்த அரசும், முதல்வர் அவர்களும், பொதுப் பணித்துறை அமைச்சரவர்களும் மேற்கொண்ட வேகமான நடவடிக்கைகள் மூலம் கூவம் நல்ல வகையில் மாறி ஒரு நல்ல விழாவாக நேற்றைய தினம் நடந்தது.

\* திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, கூவத்தைப் பொருத்து நேற்றைய தினம் நடந்த விழாவிற்கு நானும் சென்றிருந்தேன். அமைச்சர்களெல்லாம் இந்தக் கூவத்தில் படகில் சென்றார்கள். மேலவை உறுப்பினர்களும் இப்படிப் படகிலே செல்வதற்குரிய வாய்ப்பினை அரசு, தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலம் ஏற்பாடு செய்து தருவார்களாவென்று அறிய விரும்புகிறேன். முன்பு கூவம் திட்டத்தை பார்ப்பதற்கு இப்படி ஏற்பாடு செய்து தந்தார்கள். அந்த மாதிரி ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, 120 படகுகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. மாண்புமிகு உறுப்பினரின் விருப்பத்தை விரைவிலே சுற்றுலா இலாகா நிறைவேற்றித் தரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

\* திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, மேலவை உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் அழைத்துச் செல்ல ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. காட்டீர் கோபால் : நேற்றையதினம் அமைச்சர் பெருமக்கள் ஆற்றிய உரையில் குறிப்பிட்டார்கள். முன்பு கூவம் விஷயமே பாவம் என்ற நிலைமை இருந்தது. ஆனால் இந்தக் கூவத்தால் அடையவிருக்கின்ற லாபம் என்னவென்று அடுக்கிச் சொன்னார்கள். இந்தக் கூவம் சீரமைப்புத் திட்டம் வா வேறாகத் தக்க திட்டம், இந்தத் திட்டத்தை முடித்து களிப்போடு இருக்கிற இந்த நாளில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுக் கொள்கிறேன். 3 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இந்தத் திட்டத்தில் 3 ஆண்டுக் காலம் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் இப்படி ஒரு திட்டத்திலே ஊழியர்கள் பணியாற்றினால், தாற்காலிக தினக் கூலிகளாகப் பணியாற்றுகிற அவர்கள் திட்டம் முடிந்தால் வீட்டிற்குச் செல்வது தவிர வேறு வழியில்லை, வகையில்லை. ஆனால் கழக அரசு ஏற்பட்டு 1967-க்குப் பின்னால் இதிலே ஒரு நல்ல மாற்றத்தைச் செய்திருக்கிறது. மின் வாரியத்தில் 1967-க்கு முன்னாலே இருந்த தாற்காலிக தினக் கூலித் தொழிலாளர்களில் பல ஆயிரக்கணக்கான பேர்களுக்குக் கடந்த

[1973 பிப்ரவரி 5]

[திரு. காட்டூர் கோபால்]

மாதம் நிரந்தர வேலை வாய்ப்பிற்கு வழி வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. அதே போல பொதுப்பணித் துறையிலே 5 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்டு வேலை செய்த வர்களுக்கு நிரந்தர வேலை வாய்ப்புக்கு இந்த அரசு வழி வகை களைச் செய்திருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் பாராட்டத்தக்க, போற்றத்தக்க, குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் பாட்டாளி மக்கள் காலம் உள்ளவரும், நிலம் உள்ளவரும், நீர் உள்ளவரும் இந்த அரசை, கழக அரசை நினைத்துப் போற்றத் தக்க வகையில், பாராட்டுக்குரிய நடவடிக்கைகளாகும். அதேபோல இந்த அரசு கூலம் சிரமைப்புத் திட்டத்தில் பணியாற்றிய இந்த 3 ஆயிரம் தொழிலாளர்களை வேறு வகையில் வருகிற திட்டங்களிலேயும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும், இவர்களுக்கு வாய்ப்புத் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதிர்நாட்களிலே இந்தத் தொழிலாளர்களை வேறு வகையான பணிகளில் பயன்படுத்துவதற்குரிய அவசியத்தை நம்முடைய முதல்வர் அவர்களின் கருணை மிக்க கவனத்திற்கு இந்த நேரத்தில் கொண்டு வருகிறேன்.

அதுபோல தேசிய நெடுஞ்சாலைகளைப் பராமரிக்கிற தொழிலாளர்கள் 14,000 பேர் நிரந்தரமற்ற வகையில் இன்று நேற்று அல்ல, 20 ஆண்டுகள், 25 ஆண்டுகளாகப் பணிபுரிகிறவர்கள் கவனிப்பாற்றுவது இருக்கிறார்கள். அவர்களை யார் கவனிப்பது? கழக அரசு ஒன்றுதான் கவனிக்க வேண்டும், கலைஞர்தான் கவனிக்க வேண்டும். முதலமைச்சர் நடவடிக்கை எடுத்து, இந்த 14,000 பேர்களுக்கும் நல்ல பரிகாரத்தைச் செய்துதர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கும், மாநில அரசு ஊழியர்களுக்குமிடையே உள்ள ஊதிய முரண்பாட்டை நீக்க சிரமைப்பின் அவசியத்தை வலியுறுத்தி, அதற்காக மத்திய அரசு ஒரு மான்யத்தை வழங்க வேண்டும், ஊதியச் சிரமைப்பு மான்யம் வழங்க வேண்டுமென்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது மிகவும் அவசரமானது, அவசியமானது என்பதை நான் கோபுட்டுக் காட்டுகிறேன். இப்போது அரசு ஊழியர்களை எப்படி இந்த அரசு அணுகுகிறது என்பதற்காக 2 சான்றுகள் நான் தெரிவித்தாக வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். ஒரு தடவை மறைந்த முதல்வர் நம்முடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதன்முதலில் அரசு ஊழியர்களிடத்தில் உரையாற்றுகிறபோது தெரிவித்தார்கள். நெஞ்சோடு நெஞ்சு பழகுவதுபோல், மனிதாபிமான உறவுகள் மலரத்தக்க வகையில், இந்த அரசு ஊழியர்களும், நிர்வாக அதிகாரிகளும் இருக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி, மிகத் தெளிவாக அந்த மனிதாபிமான முறையின் அவசியத்தைச் சொன்னார்கள். இரண்டாவது கட்டமாக, நம்முடைய தற்போதைய முதல்வர் அவர்கள் மிகவும் துணிச்சலாக, வேறு எவரும் அஞ்சிய, ஆங்கிலேயன் ஆண்ட காலம் முதல் அமுலில் இருந்துவந்த ரகசியப் பதிவேடு

5-30  
பி.ப.



[திரு. காட்டேர் கோபால்]

[1972 பிப்ரவரி 5]

முறையை, இது வேண்டாம் என்று இந்த அரசு ஊழியர்களுடைய நெடுநாள் கோரிக்கை தீருகிறவகையிலே, ஒரு நல்ல பரிகாரத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் பாராட்டத்தக்கவை. ஒரு கட்டத்தில், இந்த மாநில அரசுக்கு நிதியே இல்லாதபோதுகூட, சிரமம் இருந்தபோதுகூட, 21 கோடி ரூபாய் அவர்களுக்குத் தர வேண்டுமென்ற, வாரித் தருகிற நல்லெண்ணம், நல்ல உள்ளம் அவருக்கு இருந்தது. அள்ளித் தந்தார்கள் என்றாலும் நம்முடைய அரசு ஊழியர்களைவிட மத்திய அரசு ஊழியர்கள் இன்னும் அதிகச் சலுகைகளை, இன்னும் அதிக ஊதியத்தைப் பெறுகிறார்கள். இதைத் தருவதற்கு இந்த அரசுக்கு மனம் இருந்தாலும், பணமில்லை. எனவேதான், மத்திய அரசு, இந்த அரசு ஊழியர்களுக்கிடையே இருக்கிற இந்த வேற்றுமையை, இந்த மாறுபாட்டைக் களையத்தக்க வகையில், இந்த மான் யத்தைக் கண்டிப்பாகத் தரவேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல, உடனே தர வேண்டுமென்று கோடிட்டுக் காட்டிக்கொள்கிறேன். என்ன காரணம்? இரண்டாவது ஊதியக் குழு விரைவிலே வரவிருக்கிறது. எனவேதான், இது மிகவும் அவசியம் மட்டுமல்ல, அவசரமும், அவசியமும் வாய்ந்தது என்பதை நான் கோடிட்டுக் காட்டிக் கொள்கிறேன்.

வறுமை, வேலையின்மை இவைகளைச் சமாளித்து, சமூக ஏற்றத் தாழ்வு களைப் போக்குவதை முக்கிய குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளோம் என்று நமது மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் குறிக்கோளை அடைவதற்கு, இந்தியாவிலேயே வேறு எங்கும் இல்லாத அளவுக்கு, மாநில ரீதியில் அமலாகிற ஒரு திட்டக் குழு நம்முடைய மாநிலத்திலே தான் அமைந்திருக்கிறது. கிராமிய மக்களை ஆங்காங்கே இன்னும் முன்னேற்றுவதற்கு, சுதந்திரம் கிடைத்து 27 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலும் கூட, வறுமையில், வாட்டத்தில், வேதனையில் இருக்கிற குக்கிராமங்களை முன்னிலையிலே வைத்து, அங்கே வாழ்கிற—இல்லாதவர்களை, ஏழைகளை, விவசாயிகளை முன்னாலே வைத்து, இந்த நோக்கிலிருந்து நாடு வளர நம்முடைய மாநிலக் குழு திட்டங்கள் தீட்டியிருக்கிறது. அதிலே ஒரு பரிந்துரையைத் தந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு மத்திய அரசு நல்ல வழியினைச் செய்திட வேண்டுமென்று கோடிட்டுக் காட்டிக் கொள்வேன்.

மத்தியதர வர்க்கத் தொழில் முனைவர்கள் சம்பந்தமாக நமது தமிழக முதல்வர் அவர்கள், முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில், தேசிய வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் ஒரு அரிய ஆலோசனை வழங்கியிருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். சேமித்து முதலீடு செய்வதற்கு ஊக்கம் அளிக்கிற வகையில், வரி விதிப்பு முறையை மாற்றியமைப்பதை ஆராய்வதற்கு வரி விசாரணைக் குழு ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்பதுபற்றி அவர்கள் விளக்கியிருக்கிறார்கள்.

1973 பிப்ரவரி 5]

[திரு. காட்டீர் கோபால்]

எல்லோருமே வேலை வாய்ப்புக்காக அரசாங்கத்தை எதிர்பார்த்திருப்பது நல்லதல்ல, உடனடி சாத்தியமும் அல்ல. எனவே, சேமித்து, தொழிலில் முதலீடு செய்ய மத்தியதர வர்க்கத் தொழில் முனைவர்கள் பலர் உருவாக வேண்டுமென்று இதை எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்தை ஏற்பதன் மூலம் வரி ஏய்ப்பைத் தவிர்க்கவும், கறுப்புப் பண நடமாட்டத்தைத் தடுக்கவும் உதவும் நடவடிக்கையாக நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அந்த அரிய ஆலோசனையைத் தந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆலோசனையைக்கூட தவறாகவும், திரித்துக் கூறவும் குறை சொல்பவர்கள் சிலர் இருக்கிறார்கள். நான் இந்தத் திட்டத்தைக் குறிப்பிடுகையில், ஒரு விஷயத்தை நினைவூட்டுவது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். நம்முடைய மாநில அரசுதான், இந்தியப் பொருளாதாரத்திலே, சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், கூட்டுத்துறை இருக்கலாம், தொழில் முதலீடுகளில் அரசும், தனியாரும் சேர்ந்து நடத்துகிற கூட்டுத் துறை இருக்கலாம் என்பதை அறிமுகம் செய்தது. அது இப்போது மத்தியிலும் வரவேற்கப்படுகிறது, வரவேற்பது மட்டுமல்ல, பல திட்டங்களுக்கு அது பயன் அளிக்கும் வகையிலே ஏற்பாடுகள் அமைந்துள்ளன. எனவே தான், இப்போது தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முதல்வர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிற இந்த ஏற்பாட்டின்படி மத்தியதர வர்க்கத்தினர் சேமித்து வைத்திருக்கிற பணத்தையும் பயமின்றி, முதலீடு செய்து தொழில் வளர்வதற்கு அந்த வரி விதிப்புக் கொள்கைகளை நிச்சயமாக மாற்றியாக வேண்டும். ஆனால் இந்த வரிவிதிப்புக் கொள்கையைச் சொல்கிறபோது, ஒன்றைக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியவில்லை. இப்போது 3 மாத காலமாக தமிழ் நாட்டு மக்கள் மத்தியில், கணக்கு, கணக்கு என்று சத்தம் கேட்கிறது. மக்கள் மத்தியில் ஒரு கணக்கைக் குறிப்பிட்டுக் கேட்கிறார்கள். வரி கொடுக்கிற மக்கள், ஏழை மக்கள், பாட்டாளி மக்கள் ஏதாவது சிறு வரி கட்ட வேண்டுமென்றாலும் கூட, கஷ்டப்பட்டு வரிகளைக் கட்டி வருகிறார்கள். இப்போது வரி கட்டாமல் இருக்கிறவர்கள் யாரென்றால், சில தனிப்பட்ட நபர்கள். அவர்கள் பல லட்சக் கணக்கில் வரிகளைப் பாக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையே புரட்சி என்று நினைக்கிறார்களோ என்னவோ, அவர்கள் தான் வரி கட்டாமல் இருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்துத்தான் இந்த நாட்டு மக்கள் கணக்கு, கணக்கு என்று பலர் கேட்கும் நிலைமைகளைப் பார்க்கிறோம். ஏராளமான வரிகளைக் கட்டாதவர்கள் எவ்வளவு பேர், எத்தனை லட்சம் ரூபாய் பாக்கி என்ற அந்தப் பட்டியல் போட்டே காட்டுகிறார்கள். கம்பெனிகளில் பாக்கி இருப்பதுகூட அது ஒரு வியாபார கம்பெனி. சில தனிப்பட்ட நபர்கள் படங்களிலே நடிப்பவர்கள் லட்சம், லட்சமாக வாங்குபவர்கள், பல லட்ச ரூபாய் வரியைப் பாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். வருமான வரி இலாக்கா



[திரு. காட்டீர் கோபால்]

[1973 பிப்ரவரி 5]

வுக்கும், மத்திய அரசுக்கும் இன்னும் கட்டாமல் பாக்கி வைத்திருப்பவர்களை ஏன் விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள்? இவர்களைத் தடுக்க முடியாததற்கு என்ன காரணம்? அவர்களுக்குப் பணம் கட்ட மனம் இல்லையா? அல்லது பணம் இல்லையா? இந்தக் கணக்கை மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புவது, வருமான வரியை ஏய்க்கும், தனிப்பட்ட நபர்கள், படத்துறையில் இருப்பவர்கள் பல லட்சக் கணக்கில் வரி பாக்கியை பல ஆண்டுகள் வைத்திருப்பதற்கு எப்படி சமாதானம் தரப் படுகிறது? எப்படி இந்த ஒரு நிலைமை இருக்கிறது? ஒரு சமதர்மப் பாதையில் வேகமாகப் போகிற இந்த அரசின் சார்பிலே இருக்கிற ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் என்ற முறையில் மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டிலே இருக்கிற பிரஜை என்ற வகையிலும், ஒவ்வொரு குடிமகனும் எண்ணுகிற நிலைமை இருக்கிறது என்பதை நான் கோடிட்டுக் காட்டிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பேருந்துப் போக்குவரத்தை நாட்டுடைமை ஆக்குகிற திட்டம். இந்தக் கழகம் தன்னுடைய தேர்தல் அறிக்கையிலே சொல்லியது போல், படிப்படியாகப் பேருந்துகளை நாட்டுடைமை ஆக்குகிற வகையில், முதல் கட்டமாக 75 மைலுக்கு மேலேயிருக்கிற வழித்தடங்களை நாட்டுடைமை ஆக்கியது. 10 பஸ்களுக்கு மேற்பட்டு எவரும் வைத்திருக்கக்கூடாது என்று சொல்லப் பட்டது. இரண்டாவது கட்டமாக 50 பஸ்களுக்கு மேற்பட்டு வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று அமுலாக்கினோம். கழக அரசின் நாட்டுடைமை யாக்கும் திட்டங்களை இந்த நாட்டு மக்கள் சென்ற ஆண்டு வரை வரவேற்றார்கள். ஆனால் இந்தத் தடவை பொங்கல் பரிசாக, நாட்டு மக்கள் மக்கள் மகிழ்ச்சி பெறத்தக்க வகையில், நல்ல திட்டத்தை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும் மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் இந்த நாட்டிற்கு அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஐந்தாண்டில் பேருந்து வழித்தடம் அத்தனையும் நாட்டுடைமை ஆகும் என்கிற போது, இதைவிட புரட்சிகரமான, முற்போக்கான சமதர்மத்தை நோக்கி, சமத்துவத்தை நோக்கி வேகமாகச் செல்லுகிற போக்கு வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது. எனவேதான் இவைகளெல்லாம் வரவேற்கத்தக்க நல்ல திட்டங்கள் ஆகும். அது மாத்திரம் அல்ல. பஸ்கள் தேசியமயமாகும் என்று சொல்லுகிற போது, அடுத்த வரியிலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கே பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு நான் இருக்கப் பயமேன்? உங்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு மாறாது, அதிலேயே பணி தருகிறோம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதனை அங்கு பணியாற்றுகிற பாட்டாளிகள் பெரிதும் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் உள்ளபடியே இந்த ஆண்டு பொங்கல் பரிசாக, இந்த அரசு முற்போக்கான திட்டங்களைச் செயலாற்றுகிறது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்திருக்கிறது. எனவேதான் இந்த அரசின் பல்வேறு காரியங்களில்

1973 பிப்ரவரி 5]

[திரு. காட்டேர் கோபால்]

குறிப்பிடத்தக்க முதல் கட்ட சாதனை என்று சொல்லத்தக்க வகையில், இந்தக் கொள்கை இருக்கிறது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் இறுதியில் சொல்லியிருக்கிறார். இரண்டு விஷயங்களை மட்டும் நான் படித்து விடுகிறேன். மக்கள் ஆட்சியின் வளர்ச்சிப் பாதையில் அவ்வப்போது இன்னல்களும் இடுக்கண்களும் வரத்தான் செய்யும். அந்த இன்னல்களையும் இடுக்கண்களையும் களைந்து சீரான முன்னேற்றத்திற்கான வழியில் தம்மால் ஆன ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறார். அவர் தெரிவித்த அந்தக் கருத்து இந்தக் காலத்திற்கு உகந்தது, இந்த நேரத்திற்கு உகந்தது, இந்தச் சந்தர்ப்பத்திற்கு உகந்தது. மக்கள் ஆட்சிப் பாதையில் என்னென்ன இடுக்கண்கள் வருகின்றன என்பதற்கு வேறு எங்கும் பார்க்க வேண்டாம். இந்த மூன்று மாதங்களில் நடந்தது சான்றாகும். மக்கள் ஆட்சியில் ஜனநாயகத்தை வளர்க்கும் வகையில் ஐந்தாண்டிற்கு ஒரு முறை தேர்தல் வரும், எல்லோரும் ஒட்டு போடுவார்கள். பலம் பெறுகிற கட்சி ஆளுகிற பொறுப்பை ஏற்கும். இதுதான் நாட்டிலே இருக்கிற நடைமுறை, ஆனால் மூன்று மாதங்களில் ஆட்சி கவிழும், மூன்று நாட்களில் ஆட்சி கவிழும் என்ற வகையில் கல்லெறி, கலகம், குழப்பம் இவைகள் மூலம் ஒரு மாறுதலை ஏற்படுத்த, முயன்று பார்த்த ஜனநாயக மரபுகளுக்கு விரோதமான போக்கை அண்மையில் பார்த்தோம். எனவேதான் மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற வகையில், இந்தச் சீரான முன்னேற்றத்தை உண்டாக்க, எவ்வளவு இடுக்கண்கள் வந்தாலும், எவ்வளவு இன்னல் வந்தாலும், எதையும் தாங்கும் இதயத்தை—எதரியத்தை மறைந்த அண்ணா அவர்களிடத்திலே பெற்றுள்ள முதலமைச்சர் அவர்கள் வழி நடத்திச் செல்லுகிற நல்ல துணை இருக்கிறது. உண்டாக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையும் இருக்கிறது.

மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் கடைசியில் இன்னும் ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார். தமிழ் நாட்டு சட்டமன்றம் மரபு காத்து, ஜனநாயக நேர்மை போற்றி நாட்டிலே நீதியுடன் நல்வளங் கொழிக்கச் செய்ய ஜனநாயக அமைப்புகளே ஏற்ற கருவியாகும் என்பதை மெய்ப்பிக்கும் என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை என்று கூறியிருக்கிறார். இப்படி அழகாகச் சொல்லியிருக்கும் போது, வெளியேயிருந்து இன்னொரு சத்தமும் வருகிறது. சட்டமன்றம் செத்து விட்டது என்கிற சத்தம் அது. நான் யாரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறேன் என்பது தெரிந்த விஷயம். இப்படியும் சிலர் தமிழ்நாட்டில் இருப்பதற்கு நான் மெத்த வருத்தப்பட்டாலும், இந்த அரசு தமிழ் நாட்டின் சட்டமன்ற மரபுகளை, ஜனநாயகத்தை, நல்ல மக்கள் ஆட்சி தத்துவத்தை, கட்டிக்

5-00  
பி.ப.



[திரு. காட்டீர் கோபால்]

[1973 பிப்ரவரி 5]

காப்பாற்றும். இந்த அரசு முடிகிற அத்தனை சாதனைகளையும் சாதித்திருக்கிறது. நாட்டு மக்களைப் பராமரித்து வருகிறது. எத்தனை எதிர்ப்பு வந்தாலும் கூட, உறுதியாக இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் தெரிவித்து, மேதகு ஆளுநர் உரைக்கு இந்தச் சட்டமன்றத்தின் அனைவருடைய நன்றியையும் காணிக்கையாக்கி, நன்றி தெரிவித்து, இந்தத் தீர்மானத்தை முன் மொழிந்து விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

\* T<sup>H</sup>IRU M. RAJAH IYER : Hon'ble Deputy Chairman, Sir, I have great pleasure in offering a few remarks endorsing the motion for vote of thanks to the Governor so ably moved by the young and dynamic hon. Member who just preceded me. Sir, as I was listening to the speech of the Governor the other day, I did not know that it contained so much till it was actually so brilliantly paraphrased by the hon. the Mover of this resolution. I thought it was a short and sweet speech ever on record till we heard the Mover's Speech underlining most of the sentiments there, hardly leaving anything for others to follow up with. I thought it was a very short and sweet speech, highly realistic, but for that single sentiment about the formation of the Western Ghat Development Corporation, Sir, which to me appears as a counsel of perfection hardly attainable within the foreseeable future, that is, that the four Southern States could come together to equitably share the natural resources in water and power of the western ghats may remain a dream for a long time to come. It does not seem feasible of realisation quite early. We saw a great State formed over the blood of a martyr hoping that a language could unify the people, but who today have been so distraught. We see bloodshed there and we are afraid that the State may split over the blood of many. We see that language is not a unifying feature. Bangla Desh has proved that religion cannot be a unifying force either. In the mad world in which we live where could we look forward to for such forces of integration in the foreseeable future? It fills many hearts with dismay. Anyway, it is well to dream. It is well to have an objective before us. But we cannot forget the fact that we four States have lived together as brothers even though we spoke four different languages in the Madras State, in the Madras province of old, without any bickering, without any faction, without these feuds and bloodshed that we see today. We have lived as brothers. Have not the Punjabis lived together as brothers, Sir, the Sikhs and the Hindus there professing different religions, speaking two different languages? Have they not lived together as bold stalwart

1973 பிப்ரவரி 5]

[Thiru M. Rajah Iyer]

champions of our country, of liberty and freedom? But, today, unfortunately, ugly forces are at large. So, much as I endorse almost all the sentiments that His Excellency the Governor has expressed, I am afraid, Sir, that this dream of a Western Ghat Development Corporation is going to be a counsel of perfection.

Secondly, Sir, I should refer to the concern which the Governor has expressed about the service conditions of our State employees. It greatly behoves us to evince that sympathy. It redounds to the sympathy of the Government that they should be keen that conditions of service and the scales of salary which the Government servants are getting today in our State, should not compare unfavourably with those that the Central Government servants get. That is only a laudable objective before us and I am very happy that the Governor has pinpointed this particular anomaly which is bound to be there if the Centre goes on increasing the emoluments of its servants however reasonably, however necessarily. Sir, in this connection, I just want to say one thing. While we are so full of solicitude about the servants who continue to serve us to-day, it looks as though we are apt to forget the lot of pensioners. I was extremely happy to find a leaderette in "The Hindu" this morning about the pitiable lot of the pensioners and the need to redress their grievances. The pension that they get is a meagre amount that got fixed up quite long ago at the time of their retirement. That that quantum of pension should remain unchanged for long is one of those inexplicable anomalies. In our pension scheme there must be a built-in formula according to which, as salaries of the Government servants go on getting revised, the pension amount also should be revised correspondingly. We must think of a foolproof formula. We must think of an objective formula. It must not depend upon the sympathy of the Government. It must not depend upon the sympathy of the employers. It is something which the employees must look forward to objectively. I must plead with the Government to see that the pensioners do not suffer any more with the meagre pension that they are getting all along in these days of high cost of living and in these days of social changes when the joint family as a unit has ceased to exist; when old men are thrown to the wolves, when these pensioners are thrown on their own resources, that the quantum of their pension should remain so meagre, is an injustice that must be set right. In this particular context, Sir, I should draw



[Thiru M. Rajah Iyer]

[1973 பிப்ரவரி]

5-50  
பி.ப.

the pointed attention of the Government to the pitiable plight of the so-called teacher-pensioners as though the needs of the teacher pensioners should be quite different from the needs of the other pensioners. Whereas after 2nd October 1970 there is no distinction between a teacher -pensioner and a Government pensioner, those who retired much earlier, earlier than 2nd October 1970 and 1st July 1962 who, fortunately or unfortunately, are still in our midst are getting but a pittance as pension. Just a couple of days back my own old teacher, nearly 80 years old—he is a teacher by name Parameswara Iyer who retired from the Periyakulam High School nearly 25 years ago—came tottering into my room to point out that the pitiable poor minimum pension that he got was just as much as what a lower grade teacher who retired from an elementary school got today. That that great teacher, an idealist who has shaped many parliamentarians—he could claim Mr. Mookiah Thevar to be an old student of his— who has put very many men on their feet and made men of the stuff he came across, should along with others get such a pittance of pension is something which is there in the scheme of pension which I am anxious to point out. So, may I on this occasion, Sir, plead with the Government to see that there is no distinction between the teacher-pensioner and the Government pensioner in the formula of pension that they get, whatever might be their date of retirement? I quite agree that a pensioner who retired earlier than 2nd October 1970 cannot get as much as what the Government pensioner who retired after 2nd October 1970 gets. But, should not a teacher-pensioner get what the Government pensioner who retired prior to 2nd October 1970 gets? But, how many teacher-pensioners get what any other Government pensioner who retired prior to 2nd October 1970 gets? Let there be a uniform formula and let all these distinctions between one set of pensioners and another set of pensioners go on humanitarian considerations which I am anxious to drive home to the Government today, Sir.

The Governor has mentioned so many things, but, unfortunately, there is a very grave omission. There is no mention about education at all. I find, Sir, there is a mention about the Task Force and the Report of the State Planning Commission that has been placed before the House and the public. I do not know how far it is correct. I have not seen any Report of the State Planning Commission and as such I do not know if it has

1973 பிப்ரவரி 5]

[Thiru M. Rajah Iyer]

been placed before the State Legislature. But, it has indeed been placed in paras before the public. Certain small bits have leaked through in the columns of the dailies and if the Government have made up their mind about the recommendation of the Task Force on Education, without giving these two Houses of Legislature a chance to discuss and advise the Government, it would be extremely unfortunate. Before deciding whether it should be 10 plus 2 plus 3 year pattern or 11 plus 2 plus 2 year pattern—after all, it will be only 15 years on the whole—I do hope, Sir, that this House would be given an opportunity to discuss the recommendations of the Task Force and to make its recommendations thereon.

I congratulate the Government on their sympathy towards their servants. I am quite happy that the Government want to raise their material comforts, their service conditions and their scales of salary and put them at ease so that they may give of their best to serve the State. At the same time, we cannot be a party to any indiscipline. I was deeply humiliated, I was ashamed when I read in the papers that a fourth grade Nursing Orderly had the temerity to manhandle one of the greatest Doctors in South India, a senior Surgeon in the Erskine Hospital, under whom the hon. Members, Thiru Saw. Ganesan and Thiru S. Jayarama Reddiar have been patients, a doctor devoted to his duty. If he stated that a patient was all right and he should quit so that another waiting in the mile-long queue might take his place in that patient's bed, we must understand the doctor's strictness. He is a man famous for his great devotion to duty, in his service to the sick and the suffering. He has been treated like this at the hands of the nursing orderlies there. If they could have the courage to treat a senior Surgeon like that, how other lesser-placed folk are safe in the hands of the hospital orderlies, I wonder, Sir. Dismissing them from service is a very light punishment, considering the heinous nature of the crime done to such a great doctor. I am very happy that the conscience of civilisation, if I may say so, was stirred and that all people rose up against this affront to human dignity. When the fourth grade servants called for a metting, I was very happy to find that none of the fourth grade servants responded to the call and that these four nursing orderlies who were responsible for this unseemly act were left severely alone. I find that they have been dismissed from service. That is a very light punishment, con-



[Thiru M. Rajah Iyer]

[1972 பிப்ரவரி 5]

sidering the heinousness of the crime. I hope criminal action would be taken against them. I hope it would be seen that doctors who discharge their duties are at least guaranteed the safety of their person in the course of the high duty which they are performing. I would particularly appeal to the Government to see to it that there is discipline in the hospitals on which we are spending crores of rupees today.

Allied to this is the problem of druggists and chemists. I do not know what my hon. Friend Thiru G. Swaminathan would say. I, for one, should like to see that the exemptions granted to the servants in the Tamil Nadu Shops and Establishments Act do not apply to druggists and chemists. These shops must be kept open all the days of the week and all the hours of the day, if I may say so. After all, death and disease make no distinction between the hours of the day and the days of the week. On particular days, Sundays, life-saving drugs become necessary and if in a small place the only chemists and druggists' shop is closed. . . . .

THIRU G. SWAMINATHAN: MR. Deputy Chairman, Sir, just now I have represented to the Hon. Minister that the chemists and druggists may be allowed to have their shops open on all the days of the week and the Hon. Minister for Labour has also stated that he would do his best in the matter.

THIRU M. RAJAH IYER: Sir, I wish I had spoken to the hon. Member before and saved my breath over this issue. I hope it would be granted ere long.

Just a couple of things more, I wish to say, before I sit. I would like the Government to lay it down as a matter of policy that educational institutions should not be made grounds where hundi-boxes are sent round for collection. Not a month passes without some collection, some infliction, however noble the cause may be, being imposed upon the young children in schools. It may be for the Teachers' Welfare Fund, Flag Day, T.B. Seals or Red Cross Campaign, something, this or that. I could give a catalogue even. The months do not even go by their names in the calendar and we can call them by the names of the Welfare Fund that sends a hat round. There could not be many students who could make contributions to such funds. There are a very few students, fractional percentage of the students, who are affluent enough to save and contribute. So, the majority have

1973 பிப்ரவரி 5] [Thiru M. Rajah Iyer]

to go and worry their parents. This is something alien to the purposeful functioning of educational institutions. I am not speaking about teachers being involved in such lofty endeavours. But that must be done outside the campus of educational institutions.

Just one more thing. I feel it a very happy augury that the 6-00 Hon. the Minister for Revenue has just come in. I thought I must make this appeal to him. Ramanathapuram is an ancient place. That Revenue division has been a very famous division and it has been manned by I. C. S. Officers. Most of the Chief Secretaries to the Government of Tamil Nadu began their career or did their service in Ramanathapuram division. To mention a few, Thiruvalluvar S. V. Ramamurthi, T. A. Varghese, S. K. Chettur and R. A. Gopalaswami were all our very esteemed Sub-Collectors. That has all along been a Sub-Collector's Division and in the new set-up, it was the I.A.S. Officer's Division. I now find that all of a sudden, it has been down-graded. Two divisions are considered not fit enough for that high honour to have an I.A.S. Officer.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது இரண்டு டிவிஷன்கள் கொண்ட ஐ.ஏ.எஸ். டிவிஷனை ஆர்.டி.ஓ. டிவிஷனாக மாற்றியிருக்கிறோம் என்பது. அதில் இராமநாதபுரம் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அரசாங்கத்திடம் இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டு டிவிஷனில் மாற்றியதன் நோக்கம் வேறு இரண்டு ஆர்.டி.ஓ. டிவிஷன்களை ஐ.ஏ.எஸ். ஆக மாற்றுவது. அப்படி வந்ததே தவிர, ஏதோ ஆர்.டி.ஓ. டிவிஷன் மீது தனிப்பட்ட கோபம் கிடையாது. ஐ.ஏ.எஸ். டிவிஷனாக இருக்க வேண்டுமென்று அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற ஒரு சிலர் சொல்லுவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். இன்று காலை கூட முதலமைச்சரிடத்தில் அதைப்பற்றிப் பேசி, அது வருகிறபொழுது அரசாங்கம் பரிசீலிக்குமென்று ஒரு கருத்தைச் சொன்னேன். பகுதி மக்கள் மீது கோபம் கொண்டு கருத்துத் தெரிவிக்கிறேன் என்று நினைப்பது சரியல்ல. ரொடேஷன் மூலமாக, ஐ.ஏ.எஸ். ஸூக்கு இரண்டு டிவிஷனை மாற்றி வேறு இரண்டு ஐ.ஏ.எஸ். டிவிஷனை ஆர்.டி.ஓ. டிவிஷன் ஆக மாற்ற வேண்டும். வேறு பகுதிகளுக்கு ஐ.ஏ.எஸ். போட வேண்டும், அந்த வசதி இருக்க வேண்டுமென்று செய்யப்பட்டது. ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசராக இருந்தாலும், ஆர்.டி.ஓ. வாக இருந்தாலும் டிவிஷன், டிவிஷனாக இருக்கும். இதை அந்தப் பகுதி மக்களுக்குச் சொல்வோம். அந்தப் பகுதியிலிருக்கிறவர்களுக்குத் தெரியும், குறைத்து மதிப்பிடவில்லை என்று இந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்தித் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.



[1973 பிப்ரவரி 5]

THIRU M. RAJAH IYER: Sir, I am extremely grateful to the Hon. the Minister for Revenue for the clarification. With these words, I have great pleasure in supporting the Motion of Thanks.

\* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின் மீது எனது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் தமிழ்நாட்டில் தற்போதுள்ள கவலைக் குரிய நிலவரங்கள்பற்றி ஏதும் குறிப்பிடவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவைகள்பற்றி இறுதியில் நான் கூறிக்கொள்ளுகிறேன். வறட்சியின் வடுக்கள் எல்லாம் மறைந்தன, சமீபத்தில் பெய்த பெருமழையின் காரணமாக வறட்சி நீங்கி கஷ்டங்கள் எல்லாம் நீங்கி விட்டன என்ற நிலைமையில் ஆளுநர் அவர்களுடைய உரை காணப்படுகிறது. தூதிரூஷ்ட வசமாக அந்த வறட்சி எங்கள் பகுதியில் கடந்த பல ஆண்டுகளைப் போலவே இந்த ஆண்டும் மூன்று ரெவின்யூ பிரிக்காக்களில் நீடித்து வருகிறது என்பதை வருத்தத்தோடு கூட மட்டும் அல்ல, வெட்கத்தோடு கூற விரும்புகிறேன். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், மல்லி, சோழபுரம் இந்த மூன்று பிரிக்காக்களிலும் கடந்த நான்கு ஐந்து வருடங்களாக இதே நிலைமை நீடித்து வருகிறது என்பதனைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கடந்த ஆண்டில் இந்த பிரிக்காக்களின் நிலைமை பற்றி எடுத்துக் கூறியபோது வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அதை மறுத்தார். ரெவின்யூ போர்டு அதிகாரிகள் போய்ப் பார்த்த பிறகு நான் எடுத்துக் கூறியது உண்மை, அந்தப் பகுதியில் வறட்சி இருக்கிறது, அதற்கு இன்னின்ன அரசுச் சலுகைகள் அளிக்க முடியுமோ அவையெல்லாம் அளிக்க வேண்டும் என்று கூறியபின் அதற்கான உத்தரவும் அரசு இட்டது. அதே முறையில் இந்த ஆண்டும் சில அதிகாரிகளை அனுப்பி, இந்த மூன்று பிரிக்காக்களிலும் இன்றுள்ள நிலைமை என்ன என்பதை அரசு கேட்டறிவது நலம் என்று கருதுகிறேன். கூட்டுறவுத் துறை மூலம் கடன் சலுகைகள், கடன் வசூல் தள்ளிவைப்பு இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் பெறுவதற்கு நிலைமைகளைக் கண்டறிந்து வறட்சிப் பகுதி என சான்று அளிக்க வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அவ்வாறு அந்தப் பகுதியில் வறட்சி நிவாரணம் அளிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு, அதைக் கண்டறிவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில், கடந்த நூலங்களில் எடுக்கப்பட்ட வறட்சி, துயர் துடைப்புப் பணிகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், எவ்வளவு பலனளித்தது என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும், கவர்னருடைய

1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

உரையில் அது காணப்படுகிறது. அந்தப் பகுதியில் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டாவது ஆரம்பிக்கப்பட்ட பணிகள் அந்தப் பகுதிக்கும், அந்தப் பகுதி மக்களுக்கும் எதிர்காலத்தில், நிரந்தரமாகப் பலனளிக்கக் கூடிய வகையில் அந்தத் தொகை செலவழிக்கப்பட வேண்டும். இதை அரசு இப்பொழுதே கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். இதைப் பிரதம மந்திரி அவர்கள் கூட கடந்த சில தினங்களுக்கு முன் வற்புறுத்தி டில்லியில் பேசியிருப்பதாகப் பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன். அவ்வப்பொழுது மட்டுமல்ல, எப்பொழுதுமே இத்தகைய பணிகளுக்காக அந்தப் பின் தங்கிய பகுதிகளிலே கஷ்டப்படும் மக்களுக்காகச் செலவிடப்படும் பணம், எந்தெந்த வகைக்காகச் செலவிட டாலும், எதிர் காலத்தில் நிரந்தரமாக, அந்தப் பகுதிக்குப் பலனளிக்கக் கூடிய வகையில் செலவிடப்பட வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். ரூ. 2 கோடித் திட்டம் என்ற பெயரால் சாலைகள் திருப்பு முனைகளில் எல்லாம் பெரிய விளம்பர போர்டுகள் வைத்து, இன்ன பணிகள் இவ்வளவு செலவு என்பது எழுதப்பட்டிருந்தது. இராமநாத புரம் ஜில்லாவில் இப்படி நடந்தது, முடிக்க வேண்டிய வேலைகள் அரை குறையாக விடப்பட்டன. அதன்பின் இப்பொழுது எங்கள் பகுதியில் அந்த போர்டுகளை கடந்த சில மாதங்களுக்கு முன் எடுத்து விட்டார்கள். 'மெடல்' கற்கள் அங்கே சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிராவல் சேகரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. எல்லாம் ரோட்டிற்குப் பக்கத்தில் குவிந்து கிடக்கின்றது. ஆனால், இன்னும் சில காலம் சென்ற பின் கிராவலும், மெட்டலும் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் மண்ணிற்குள் மறைந்து விடுமென்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பணிகள் நிறைவேறாமலிருக்கின்றன. ரூ. 2 கோடித் திட்டம் என்ற பெயரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பணிகள் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில், பல இடங்களில் இன்னமும் நிறைவேறாமலிருக்கின்றன என்பதை நான் . . .

**மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் :** தலைவர் அவர்களே, இராமநாதபுரம், தர்மபுரி மாவட்டங்கள் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பவைகளென்று மத்திய சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டு, மாவட்டம் ஒன்றுக்கு 2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி, துயர் துடைப்புப் பணிகளுக்கு அளித்துள்ளது. அதில், எந்தெந்தத் துறைக்கு எவ்வளவு செலவழிக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் நிர்ணயம் செய்யச் சொன்னார்கள். ஆனால், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், புதிய சாலைகளை அமைக்க எவ்வளவு பணம் ஒதுக்க வேண்டுமோ அதை விடக் கூடுதலாகச் செய்யப்பட வேண்டிய வேலைகள் இருக்கின்றன. தவறாகச் சொல்ல வில்லை. செய்ய வேண்டிய வேலைகளாக இருந்தாலும், மத்திய சர்க்கார் ஒப்புக் கொள்ள முடியாத அளவுக்கு அதிகமான பணம் செலவழிக்கத் திட்டமிட்டு, வேலைகளைத் துவக்கி விட்டார்கள். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் இங்கேயுள்ள சீப் செக்ரடரி தலைமையில் பரிசீலனை செய்கிறபொழுது, ஒப்புக்கொள்ளவில்லை,



[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1972 பிப்ரவரி 5]

அதிகமாகச் செலவு செய்கிறீர்களென்று சொல்லி விட்டார்கள். மாநில அரசு அதன் நிதியிலிருந்து ரூ. 5 லட்சம் சமீபத்தில் கொடுத்து சாலைகளைச் சீர்படுத்தியது. ஆனால், இன்னும் போதவில்லை என்ற குறிப்பும் தகவல்களும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அங்கே இருப்பவர்கள், ஆர்வம் காரணமாக அதிகப் பாதைகளை ஏற்படுத்தி, நிதியில் நெருக்கடியை ஏற்படுத்தி விட்டார்கள். அரசாங்கத்தைக் குறை கூறுவது சரியல்ல. செய்த வேலைகளை அதிகாரிகளும், கலெக்டர்களும், மற்றவர்களும் ஆர்வம் காரணமாகச் செய்திருக்கிறார்கள். யாரையும் குறை சொல்லிப் பிரயோஜனமில்லை. எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட வேலைகள் செய்யப்பட வேண்டுமென்று அந்தப் பகுதி மக்கள் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்க நிதி நிலைமையைப் பார்த்து, பணம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மத்திய சர்க்காரின் 2 கோடி திட்டத்திற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை.

\* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய விளக்கம் மூலமாக சில விவரங்கள் தெரிந்து கொண்டேன். மாவட்ட கலெக்டர் அவர்களும், மாவட்டத்திலுள்ள பல்வேறு துறை அதிகாரிகளும் ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் ஒரு மத்திய இடத்தில் கூடி எல்லா சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள், சட்டப் பேரவை அங்கத்தினர்கள், அதிகாரிகள், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள், அவ்வளவு பேரையும் வைத்துக் கொண்டு, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதியிலும் ஒவ்வொரு வேலையிலும் எவ்வளவு, என்னென்ன வேலையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று, ஒன்றிரண்டு முறை ஆற அமர்ந்து, பேசித் தான் அந்தத் திட்டத்தை அமைத்தார்கள். மொத்தம் எவ்வளவு பணம் கிடைக்கும், இந்த ஜில்லாவிற்கு, இன்ன டிவிஷனுக்கு என்று பார்த்து, சாலைக்கு இவ்வளவு, இதற்கு இவ்வளவு செலவு என்று கணக்கிட்டு, கொடுத்திருந்த திட்டங்களில் கூட பல்வற்றைக் கைவிட்டுவிட்டு, அந்தத் தொகைக்கு சமமாக எவ்வளவு வேலைகள் நடைபெற முடியுமோ அவ்வளவு வேலைகளை மட்டும் ஏற்றுக்கொண்டு நிர்ணயிக்கப்பட்டதே தவிர, அதற்கு மேலே அன்றைய தினம் நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. காரணம் எதுவாக இருந்தாலும், ஆரம்பிக்கப்பட்ட வேலைகளை நிறைவேற்றுவதில் சிக்கிரம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஏதோ அரசு பெரிய திட்டத்தை, கிராமப் பகுதிகளில் நிறைவேற்றப் போகிறது என்று பெரிய விளம்பரமும், பல இடங்களில் அதற்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்து விட்டு, அந்த வேலைகளைச் செய்ய முடியாத பொழுது, பொது மக்களுக்கு அதனால் ஏமாற்றமேற்படும். அது மட்டுமல்ல. செலவழிக்கப்பட்ட பணம் பயன் பெறாமல் போகக் கூடிய நிலையில் அந்தத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விற்பனையாகத் தக்க உபரி தானிய இருப்பில் போதிய அளவு அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டில் விற்க வேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின்

1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

நோக்கம் என்று ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது பொருத்தம் தான். அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டில், இருப்பில் வைத்திருக்கக்கூடிய தானியங்களைக் கடந்த வருஷமும், அதற்கு முந்தைய ஆண்டுகளிலும் மில்காரர்களுக்கும், ஹோல்சேல் வியாபாரிகளுக்கும் அரிசியாக அரைத்துக் கொடுக்கவும் விநியோகம் செய்வதற்கும் கொடுத்த தானியம் அடைந்த கதி என்ன? எத்தனை ஹோல்சேல் வியாபாரிகள் நேராக வாங்கிக்கொண்டு போய் அரசுக்குக் கொடுக்காமல் இருந்தார்கள், கொடுத்த அளவு எவ்வளவு என்பவைகளைக் கண்காணிக்க முடியாமல் அரசு இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் மேலும் தோன்றாதவாறு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏழை மக்களுக்கு அரசு உணவு தானியங்களைச் சேமித்து வைத்து, அவற்றை அரிசியாக மாற்றிக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யும்பொழுது, இடையில் வியாபாரிகள் அரசை ஏமாற்றுகின்ற வகையில், தாங்கள் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்திற்கு மாறாக நடந்துகொண்டு, அதன் மீது தீவிரமான ஒரு நடவடிக்கையும் இல்லாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டால், எதிர் காலத்தில் நிலைமை என்னாகும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொல்லுவது சரியல்ல. அரசுக்கு 1967, 1968, 1969 ஆம் ஆண்டுகளிலே அரசினுடைய நெல்லை கை இருப்பு வைத்திருந்தவர்கள் அதற்கான பணத்தையோ அல்லது அரிசியையோ கிரூப்பிக் கொடுக்கவில்லை. கொடுக்க வேண்டியவர்கள் அரிசியாகக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். உதாரணமாக, 64 சதம் நெல்லுக்கு 64 சதம் அரிசி கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு ஒப்பந்தம் இருக்கிறது. ஆனால் 64%ஐக் குறைத்து 62% கொடுங்கள் என்று சொன்னோம். அதையும் கொடுக்காமல் சில இடங்களில் 30%, 40% என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் மீதெல்லாம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்தோம். திண்டுக்கல்லில் ஒரு வியாபாரியை அரசாங்கம் கைது செய்து, வழக்குப்போட்டு, தவணை முறையில் கொடுக்கிறேன் என்று எழுதிக் கொடுத்து, அவர் சொத்தை அடமானம் செய்த பிறகு, அரசாங்கம் அனுமதித்து, வியாபாரி தவணையில் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். மாநிலத்தில் இருக்கிற யாரையும் விடுவதாக இல்லை என்று உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமென்று இந்தத் துறையை நான் வகித்த பொழுது சொன்னேன். இப்பொழுது பொறுப்பு வகிக்கும் உணவு அமைச்சர் அவர்களும் அதே கொள்கையோடு இருக்கிறார்கள். யாராக இருந்தாலும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். யாராக இருந்தாலும், அரசுக்குத் தரப்பட வேண்டிய நெல்லையும், அதற்குண்டான பணத்தையும் தள்ளுபடி



[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1973 பிப்ரவரி 5]

இல்லாமல் வசூல் செய்யும். நியாயத்தைப் பார்த்து, எந்த அளவுக்கு ஒப்புக் கொள்ள முடியுமோ, அதைச் செய்து, மிச்சத் தொகையை நிச்சயமாக வசூல் செய்ய வேண்டும். தயவு, தாட்சண்யம் இருக்காது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இன்னும் சில நாட்களில் பலரைக் கைது செய்து விட்டார்கள் என்று புகார் வருமே தவிர, விட்டு விட்டார்களென்று வராது. நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : அமைச்சர், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை களைத் தீவிரமாக எடுத்துக் கொள்ளுவதாகச் செய்திகள் எங்களுக்கு வருமென்பதைத் தெரிவித்ததற்காக மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால், சில வாரங்களுக்கு முன், கூட்டுறவுத் துறையில் பல சங்கங்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளுகிற தகவல்கள் இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்பட்ட பொழுது, ஒரு சங்கத்தின் மீது, இதே காரணத்திற்காக எடுத்த நடவடிக்கை கைவிடப்பட்டிருப்பதாகக் கூட நான் பார்த்தேன். ஒரு கோவாபரேடிவ் சீனியர் இன்ஸ்பெக்டரும், மற்றும் ரெவின்யூ அதிகாரிகளும், ஒரு மில்லில் இருக்க வேண்டிய நெல்லை, பிளாக் மார்க்கெட்டில் விற்ற இடத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு, அவர்கள் மீது எடுத்த நடவடிக்கைகள் கைவிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையினால், இத்தகைய நிலைமைகள் எதிர்காலத்தில் இருந்தால், அவர்கள் மீது மட்டும் அத்தகைய நடவடிக்கைகளை எடுத்து . . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : எந்த ஊர் என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : சொல்லுகிறேன். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரே தான். இதைப் போன்றே, இன்னும் சிலர் அரசாங்கம் கொடுத்த நெல்லை முற்றிலும் விற்று விட்டார்கள், பணமாக்குக் கொண்டார்கள். பணம் செலுத்தப்படவு மில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறபொழுது கூட நடவடிக்கைகள் காலதாமதமாகக் காரணம் என்னவென்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : சொஸைடியா ?

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : கோவாபரேடிவ் ஸ்டோர்ஸ். நான் சொல்லித் தான் தெரியும் போலிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்லித் தான் தெரிய வேண்டுமா என்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில், நூற்றுக்கணக்கில் அரசாங்க ஏஜெண்டுகள் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்கள் தகவலுக்காக இங்கே சொல்லுகிறேன். சேலத்தைச் சேர்ந்த பிரபல வியாபாரி, அரசாங்க நிலத்தை எடுத்து விற்று விட்டு, சென்னையில் பங்களா கட்டிக்கொண்டு விளையாடிக்

1973 பிப்ரவரி 5]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கொண்டிருந்தார். சமீபத்தில் கைது செய்யப்பட்டு, கடைசியில் பார்த்தால், சொத்து இல்லை என்று சொல்லும் அளவுக்கு வந்திருக்கிறது. வழக்கு தீவிரமாக நடக்கிறது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: இப்படியே பல இடங்களில் நடக்கும். நான் சொல்லித் தான் தெரிய வேண்டுமென்று சொல்லுவது சரியல்ல. ஸ்டோர்ஸ் என்று சொல்லுகிறார்கள். செண்டிரல் ஸ்டோர்ஸிலும் அங்கேயும் இங்கேயும் வைத்த நெல் எப்படிப் போயிற்றென்று எனக்குத் தெரியாது. ஒரு வேளை உணவு அமைச்சர் பரிசீலித்து நாளைய தினம் சொல்லுவாரென்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இது போல, தமிழ் நாட்டில் நடக்கும் விவகாரங்களைப்பற்றி அங்கத்தினர் மூலமாகவும், இலாகா மூலமாகவும் தகவல் தந்தால், உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். தகவல் சொல்லலாம்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவரவர்களே, கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரவர்கள் முன்னொரு கூட்டத்திலே எந்தெந்த சங்கங்களின் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் கைவிடப்பட்டன என்று கூறிய பட்டியலைப் பார்த்து நான் அதைக் குறிப்பிட்டதற்கு, 'நான் சொல்வதிலிருந்து தான் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறதா' என்பதைத்தான் அப்படி நான் சொன்னேனே தவிர, பொதுவாக அரசை அம்மாதிரி நான் சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அது ஒரு கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை. அது ஒரு நெல் அரைக்கக்கூடிய மில்லை வாடகைக்கு அமர்த்தியிருந்தது. அதிலே அரிசி அரைப்பதற்கு நெல் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த நெல் போன விதத்தைத்தான் நான் சொன்னேன். அங்கு ஒரு சீனியர் இன்ஸ்பெக்டர் இருந்தார். அவர் எத்தனையோ சிபாரிசுகளுக்கெல்லாம் இடம் கொடுக்காமல் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்தார். கடைசி வரை நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டுமென்ற நிலையிலே, அவர் அந்த 'இன்வெஸ்டிகேஷன்' எல்லாம் முடிக்கும் தருவாயில், வழக்கு போடும் தருவாயில், அவர் மாற்றப்பட்டு விட்டார். ஆகவே, அதற்குப் பிறகு என்ன நடந்தது என்று தெரியாது.

அடுத்தபடியாக, சில்லரை விற்பனைக் கடைகள். இனிமேல் ஏற்படக்கூடிய தமிழ் நாடு உணவுப் பொருள் வழங்கும் கழகம் என்ற பேரால், அது எதிர்காலத்தில் செயல்படப் போகிறது என்பதைப்பற்றி ஆளுநர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பி.ப. 6-20  
என்கள். இம்மாதிரிப் பொதுக் காரியங்களுக்கு கழகங்களோ, இம்மாதிரி அமைப்புகளோ இன்றியமையாததுதான். ஏதேனும் ஒரு விதத்திலே ஒரு ஸ்தாபனத்தைக் கொண்டதான் இதனைச் செய்ய முடியும். ஆனால் ஒரு கட்டுப்



[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

[1973 பிப்ரவரி 5]

பாடும், வினியோகமும் இன்று நடைமுறையில் வந்துவிடுகிற போதுதான், இத்தகைய தன்மைகள் எல்லாம் வருகின்றன என்பதை அரசு கவனத்திலே கொள்ள வேண்டும். சர்க்கரை வினியோகம் என்றும் இருக்கிறது. கண்ணுக்கு நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. எல்லா நகரங்களிலும் 'கியூ' வரிசையில் நின்று சர்க்கரை வாங்குகிறார்கள். பக்கத்திலேயே சாக்கும், பணமும் வைத்துக் கொண்டு, வாங்குகிறவர்களிடத்தில் கிலோவுக்கு இவ்வளவு என்று அதிகம் கொடுத்து, வாங்கி சாக்கில் கொட்டிக் கொள்கிறார்கள். இது யாருக்குத் தெரியாது? எல்லோருக்கும் தெரியும். பார்த்துக்கொண்டே இருக்கிறோம். அப்படி சர்க்கரை வாங்குகிறவர்களும், அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அங்கே வாங்கிக் கொள்வதற்குக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களை நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்வேன். இப்படிப் புகார் பொதுவாகச் சொல்வதை விட்டு, அவர்களைப் போன்று இருப்பவர்கள் சர்க்கரையை இந்த ஊரில் விற்கிறார்கள் என்று சொன்னால், நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுத்து, யாருக்குச் சர்க்கரை கொடுக்கிறோமோ அவர்களுக்கு நிறுத்திவிட்டு, இன்னொரு ஸ்தாபனத்திற்குக் கொடுக்க இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது. விற்கிறார்கள், விற்கிறார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. இந்த ஊரில் விற்கிறார்கள் என்று சொல்லட்டும். அது கூட்டுறவு ஸ்தாபனமாக இருந்தால், அதை நிறுத்தி ஊராட்சி மன்றத்திற்குத் தரலாம். ஊராட்சி மன்றத்தில் அப்படிச் செய்வதாக இருந்தால், அதை உடனே நிறுத்தி வேறு ஒரு ஏற்பாட்டினைச் செய்யலாம். அப்படி நடந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். நான் அவரைத் தவறாகச் சொல்லவில்லை. அவர் தவறாகச் சொல்ல மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். நடப்பதைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவரம் தெரியாமலிருந்தால், நடவடிக்கை எடுக்க முடியாமல் போய்விடும். விவரங்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவரவர்களே, விவரங்கள் தெரிந்து கொள்ள அமைச்சரவர்கள் விரும்பியதற்காக எனது நன்றி. என்னால் நம்ப முடியவில்லை. நான் சொல்லித்தான் ஊர் பெயர் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறதா? தமிழ் நாட்டிலே எங்கும் நடைபெறுவதில்லையா? யாரும் பார்த்ததேயில்லையா? தமிழ் நாட்டிலே ஒரு சில தினங்களுக்கு முன், பொறுப்புள்ள பத்திரிகையில் சர்க்கரை வினியோகத்தைப்பற்றி, 'க்யூ' வில் நின்று வாங்குவதைப் பற்றி எழுதப்பட்டிருந்தது. (உறுப்பினர் ஒருவர் குறுக்கிடு) ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் நடந்ததைத்தான் சொல்கிறேன். நான் இருக்கிற ஊரில் நடந்ததைத்தான் சொல்கிறேன். எல்லா ஊர்களிலும் சர்க்கரை வினியோகம் இம்மாதிரிதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

1973 பிப்ரவரி 5]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, 'க்யூ'வில் நின்று சர்க்கரை வாங்குவதை நான் தவறாகக் கருதவில்லை. அது தான் முறை. 'க்யூ'வில் நின்று தான் வாங்க வேண்டும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: 'க்யூ'வில் நின்று வாங்கக்கூடிய சர்க்கரையை அதே இடத்தில் ஹோட்டல்காரர்களுக்கோ அல்லது அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிறவர்களுக்கோ—அதாவது வாங்கிய விலையைவிட 8 அணு, 1 ரூபாய் அதிகம் வாங்கிக்கொண்டு விற்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிற குற்றச்சாட்டு சர்க்கார் பேரில் இல்லை. பொது மக்கள் அதைச் செய்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் பொது மக்கள் காசு கொடுத்து வாங்கியதைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள். சர்க்கார் விநியோகம்பற்றிச் சொல்லவில்லை. நாயுடு போன்ற வசதி படைத்தவர்களுக்கு வீட்டிலேயே கொண்டுபோய்க் கொடுத்து விடலாம். ஆனால் இல்லாதவர்களால் லாம் மாலையிலே, ஒரே சமயத்திலே வந்து வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய தேவை போக, மீதியை விற்கிறார்கள். பொது மக்களிடம் சென்று, அவர்களிடத்தில் தவறு செய்ய வேண்டாமென்று சொல்ல வேண்டியதை இங்கே பேசிப் பிரயோசனமில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் மக்களைப்பற்றி இப்படிக்குறை சொல்வதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவரவர்களே, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் உள்ள எல்லா பொது மக்கள் மீதல்ல. “இது மாதிரி நடைபெறுகிறதென்று நான் சொன்னேன்” என்று இன்னொரு பக்கத்திலே என்னைப்பற்றி அவர்கள் பேசிக் கொள்வதற்கு இது ஒரு அணுகுலம். எனவே இதை அவர்கள் நம்பவில்லையென்று சொல்கிறார்கள். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் இருக்கக்கூடிய சாராயக் கடை பிரதானமான இடத்தில் இருக்கிறது. வேறு இடத்திற்கு அதை மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால், கலெக்டரும், டி.ஆர்.ஓ.வும் அந்தக் கள்ளுக் கடை வைப்பதற்கு இன்னொரு கட்டிடத்தை வாடகைக்குப் பாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் கள்ளுக் கடைக்கு இடம் பார்க்க வேண்டும்; சாராயக் கடைக்கு இடம் பார்க்க வேண்டும். அதிகாரிகளுடைய பொறுப்புகளும், நடவடிக்கைகளும் எப்படி இருக்கின்றன என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே போல அங்கே நடைபெறக்கூடிய நடவடிக்கைகளைக் கண்காணிப்பதற்கு நானே ஏற்பாடு செய்வதா? ஓரிரு தினங்கள் ரெவின்யூ



[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

[1973 பிப்ரவரி 5]

இன்ஸ்பெக்டர் மற்றும் போலீஸ் அதிகாரிகள் தலை காட்டி, இது சரியான முறையல்லவென்று எச்சரித்து அதைக் கண்டித்திருப்பார்களானால், அதைத் தவிர்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை அவர்கள் செய்திருக்க முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வது பொது மக்கள் செய்வதைப் பற்றித்தான். அவர்கள் வாங்கிய பொருளை அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்களோ அல்லது எப்படிக் கொடுக்கிறார்களோ. அதைப் போய் . . .

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: 'வேண்டியவர்' என்று மறைக்கவில்லை, விற்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கவனமாகப் பேச வேண்டும். 'நீ', 'நான்' என்று பேசக்கூடாது. அது அவருக்கு வழக்கம். இது பொது மக்கள் செய்கின்ற தவறு. இதற்கு எப்படி நடவடிக்கை எடுப்பது, எத்தனை மக்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற நிலைமையை எல்லாம் உணர வேண்டும். எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் தயவுசெய்து ஒரு முயற்சி எடுத்து, பொதுமக்கள் கூட்டம்போட்டு, விற்காதீர்கள் என்று சொல்லி, அதற்குப் பின் அவ்வாறு நடந்தால் கார்டை 'கேன்சல்' பண்ணலாம்.

\* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்களிடமிருந்து வேறு பதிலை எதிர்பார்க்க முடியாது. நான் இப்போது சொல்லத் தகாத வார்த்தைகளையோ அல்லது புண்படுத்தும் முறையிலோ, கண்ணியத்தைக் குறைக்கும் வகையிலோ ஒன்றும் பேசவில்லை. 'வழக்கம் போல்' என்று சொல்கிறார்கள். வழக்கமாக நான் அம்மாதிரிப் பேசுவதில்லை. ஆகவே அமைச்சரவர்கள் அம்மாதிரி நினைக்க வேண்டாமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் பேச வேண்டிய விஷயங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இம்மாதிரி வாதப் பிரதி வாதங்களில் நேரம் அதிகமாகிவிடுமோ என்ற பயமிருக்கிறது.

தமிழ் நாடு சிமின்ட் 'ஓல் சேலில்' விற்கிறார்கள். ரயிலில் எந்த இடத்திற்கும் அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அப்படிப் போக முடியாத இடங்களுக்கு, லாரியில் அனுப்புகிறார்கள். எந்த இடத்திலே 'ஓல் சேலர்' இருக்கிறாரோ, அங்கு தமிழ் நாடு சிமின்ட் போக வேண்டும். அவர் வர வேண்டிய அவசியமே கிடையாது. ஆனால் அவர்கள் அங்கே வருகிறார்கள். இங்கேயிருந்து லாரியில் கொண்டுபோய் விடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். எங்களுக்கு ஏற்படும் அந்தச் செலவை பில்லில் கழித்தால் போதும், அதை ஒத்துக்கொண்டால் போதும் என்று கேட்கிறார்கள். அதை நம்பி அவர்கள் செய்கிறார்கள்.

1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

சில தினங்களுக்கு முன் அந்தத் தமிழ் நாடு சிமின்ட் பகுதியில் இருக்கிறவர்களும், ராஜபாளையம் பகுதியில் இருக்கிறவர்களும் சொன்னார்கள். வெகு தொலைவில் உள்ளவர்கள்கூட இங்கே வந்து லாரிகளில் சிமின்ட் மூட்டைகளை, மொத்தக் கோட்டாவை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். மேலும் அவற்றை இங்கேயே பணமாக்கிக்கொண்டு போகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அரசின்மீது ஏதோ குற்றம் கற்பிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தோடு இதைப்பற்றி நான் சொல்ல வில்லை. இதைப்பற்றி யெல்லாம் நாம் அதிகம் கண்காணிக்க வேண்டும். இன்று 18 ரூபாய் வரை ஒரு மூட்டை சிமின்ட் விற்கப்படுகிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இதுபற்றியெல்லாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். வினியோகம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் நாம் எவ்வளவு கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதற்காக நான் குறிப்பிட்டேன். வேறொன்றுமில்லை. நிலையான பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வேளாண்மை உற்பத்தி அவசியம் என்பதை கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது மிகவும் பொருத்தமானது. உறுதியான பாசன வசதி அதற்கு இன்றியமையாதது. மற்றும் உரங்கள், மருந்துகள், வினியோகம் இவைகள் எல்லாம் நன்றாக இருக்க வேண்டுமென்பது அவசியம். உர வினியோகம் சம்பந்தப்பட்டமட்டிலே நடைபெறக்கூடிய குறைகளைக் களைய வேண்டும். இதுபற்றி சென்ற கூட்டத்திலே கூட தெரிவித்திருந்தேன். இது பற்றிப் பரவலாகப் பேசிக்கொண்டிருப்பதாக ஒருவர் வந்து என்னிடத்திலே சொன்னார்கள். செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிலே உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியனிலே, சென்னையிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட உர மூட்டைகள் அத்தனையும், அந்த யூனியனிலே உள்ள விவசாயிகளுக்கே கொடுக்காமல் ஒரே நாளில் வியாபாரிகளுக்கு விற்றுவிட்டார்கள் என்றும் 'அட பாவிகளே, இந்த மாதிரிச் செய்தீர்களே' என்று பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் என்னிடத்திலே வந்து சொன்னார்கள். அது எவ்வளவு தூரம் உண்மையோ, அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதை நான் சொல்லுகிறேன். பஞ்சாயத்துக்களாகட்டும், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஆகட்டும், வினியோகப்பவர்களிடத்தில் ஆகட்டும், இது நடைமுறையிலே எப்படி நடக்கிறது என்பதைப்பற்றி அரசாங்கத்தின் முக்கிய கவனம் இருக்க வேண்டும். பொது மக்களும் இவைகளையெல்லாம் பார்த்து, அதிருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மனதிலே கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

\* மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: நான் ஒன்று கேட்டுக்கொள் பி.ப. கிறேன். உர வினியோகத்தைப்பற்றி உறுப்பினர் அவர்கள் சீர்கெட்டிருக்கிறதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அதேசமயம் அதை எப்படிச் சீர்திருத்தலாம் என்பதைப்பற்றியும் அவர்கள் கருத்தைச் சொன்னால், எங்களுக்குக்கெல்லாம் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.



[1973 பிப்ரவரி 5]

\* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் மார்க்கெட்டின் சொஸைட்டியிலே பூவானி என்ற ஒரு கடன் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு உரங்கள் யூரியா மூட்டைகள் சங்கத்தினுடைய லாரியிலே ஏற்றி அனுப்பப்பட்டன. அந்தச் சங்கத்தினுடைய காரியதரிசியே கூட இருந்துகொண்டு போனார். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலிருந்து 5, 6 மைல்களுக்குள்ளே இருந்த தன்னுடைய கிராமத்திற்குக் கொண்டு போய் கோடவுனிலே வைக்காமல் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே தனியார் வீட்டிலே அந்த மூட்டைகளை இறக்கி வைத்தார். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே விற்றுகிவிட்டது. மறுநாள் அந்தச் சங்கத்தின் மெம்பர்களுக்கு இன்னின்ன ருக்கு எத்தனை எத்தனை மூட்டைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று புத்தகத்திலே பில் போட்டு அந்த உர மூட்டைகள் செலவழித்த மாதிரியிலே போடப்பட்டிருந்தது. அது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அந்தக் காரியதரிசி ஜில்லா பாங்கினுடைய சூப்பரவைசர். அவரிடத்திலிருந்து வாக்குமூலமே வாங்கப்பட்டது. அவரும், “வாஸ்தவம்தான், என் புத்தியை கடன் கொடுத்து விட்டேன். பிரசிடென்ட் சொன்னார், அவர் சொன்னார், இவர் சொன்னார். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் இறக்கி வைத்து பிளாக் மார்க்கெட்டிலே விற்றுவிட்டேன்” என்று ஒப்புதல் கடிதமும் அவர் கொடுத்திருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் மார்க்கெட்டின் சொஸைடி உங்களிடத்திலே தானே இருக்கிறது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: எங்களிடத்திலே இருக்கிறதோ என்ன வே. குற்றம் பூவானி பிரசிடென்ட்டும் செக்கரட்டரியும் செய்த தாகச் சொல்லுகிறார்கள். செக்கரட்டரி பாங்கினுடைய சிப்பந்தி என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இன்னும் பாங்கு தயங்குகிறது. கட்சித் தலையீட்டினால் தயங்குகிறது என்று பகிரங்கமாக இந்த இடத்திலே நான் சொல்லுகிறேன். துண்டிவிட்டார்கள். நான் இதை இங்கே சொல்லுவதாக இல்லை. தனியே சொல்லலாம் என்கூட இருந்தேன். ஆனால் இந்த நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: உர விநியோகத்தைச் செய்வது மார்க்கெட்டின் சொஸைடி. அதைக் கொண்டு போவது கிராம நாணய சங்கத்துக்காரர்கள். நீங்கள் மார்க்கெட்டின் சொஸைட்டிக்கு கொடுக்கும் போது உங்களுடைய சிப்பந்திகளைக் கூட அனுப்பி ஒழுங்காக விற்கும்படி நீங்கள் ஏன் பார்க்கவில்லை?

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வாறு கேட்பதற்கு நான் வருத்தப்படுகிறேன். மார்க்கெட்டின் சொஸைட்டி ஒல்சேலர்கள் ஆகும். விநியோகிப்பவர்கள் கிராம விற்பனைச் சங்கம். அந்தக் கிராமத்தில் யார் யாருக்கு எத்தனை எத்தனை மூட்டைகள் விநியோகிக்க வேண்டும் என்று

1973 பிப்ரவரி 5]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

அந்தந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனரும் மற்றவர்களும் தீர்மானிக்கிறார்கள். இன்னின்ன சங்கத்திற்கு இத்தனை இத்தனை மூட்டைகள் கொடுங்கள் என்று தீர்மானித்து விடுவார்கள். அங்கே கொடுப்பது தவிர இவர்களுக்கு வேறு வேலையில்லை. வினியோகம் செய்வது சங்கங்கள். அது அந்தச் சங்கத்தினுடைய பொறுப்பாகும்.

\* மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இது அரசின் தீவிரமான ஆலோசனையிலிருக்கிற காரணத்தினால் இதைப்பற்றி நேரம் செலவாகிறது என்று எண்ணாமல் கொஞ்சம் தெளிவாகச் சொல்லும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து மூலமாக உர வினியோகத்தை நிறுத்திவிட்டால், உங்கள் மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியிலேயே வினியோகம் செய்ய ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தினால், அது தவறு இல்லாமல் நடக்கும் என்பது உங்கள் கருத்தா?

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலே, எந்தெந்தப் பகுதிக்கு எவ்வளவு எவ்வளவு தேவை இருக்குமென்பதைக் கண்டு அனுப்பவும், சரிவர நிர்வகிக்கவும் முடியும். அதுபற்றிச் சந்தேகமேயில்லை. வினியோகம் செய்யும் இடத்திலேயே நன்றாகக் கண்காணிக்க வேண்டும். அந்தத் தவறு அங்கு நடந்தால், உடனடியாக டிபார்ட்மென்டும், பாங்கு அதிகாரிகளும் அதைத் தடுப்பதற்கு எங்களுக்குத் துணை இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. பின்னால் அங்கு மூட்டைகள் அனுப்பவில்லை. வேறு ஒரு காரியதரிசி அனுப்பியிருக்கிறேன், மறுபடியும் அங்கே மூட்டைகள் அனுப்புங்கள் என்று பாங்கியிலிருந்து கடிதம் வருகிறது. அதன்மீது நடவடிக்கை என்ன ஆயிற்றோ தெரியவில்லை. அது மட்டுமல்ல, அந்தச் சங்கத்தினுடைய செக்கரட்டரி எழுதிக் கொடுத்த கடிதம், ஒப்புதல் கடிதம் மிரட்டி வாங்கப்பட்டது என்று அவரைச் சொல்லும்படி செய்ய சிலர் முயற்சி செய்கிறார்கள். எங்கள் பக்கத்தில் டிப்பார்ட்மென்ட் ஆட்கள்; சி.எஸ்.ஆர். செக்ரட்டரி, சீனியர் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருவர், அலிஸ்டென்ட் செக்ரட்டரிகள் இவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் அங்கே யிருந்து மூட்டைகளை அனுப்பியவர்கள். இவர்கள் பாங்கு சிப்பந்தியான அந்த செக்ரட்டரியிடம் ஒப்புதல் கடிதம் வாங்கியதை மிரட்டி வாங்கியதாகச் சொல்லி ஒப்புக்கொள்ள மறுத்துவிடு என்று அந்த செக்ரட்டரியைத் தூண்டுவதற்கு வேறு சில சூப்பிரவைசர்கள், சூப்பிரவைசிங் யூனியன் மேனேஜர் ஆகியோர் ஒரு முயற்சி எடுத்து வருகிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் ஏதோ குற்றத்தைச் சுமத்த வேண்டும். ஏதோ கவுரவத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு சொல்லவில்லை. இருக்கக்கூடிய நிலவரத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

\* மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இது முக்கியமாக வரக்கூடியது. இதை எப்படிச் சீர்திருத்தலாம் என்று அரசு யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் ஒரு மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி வைத்திருக்க



[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1973 பிப்ரவரி 5]

கிரார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு 200, 300 டன் அனுப்பிவிடுகிறோம். அவர்கள் அதை கிராம நாணயச் சங்கத்தின் மூலமாக விநியோகிக்கிறார்கள். அதிலே ஏற்படுகிற தவறுக்கு மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி தலைவர், நமது மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் தான் பொறுப்பு. அவர்கள் அதை ஒழுங்காக விநியோகிக்க வேண்டும். கிராமத்தில் தவறு எப்படி எப்போது நடக்கிறது என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. உறுப்பினர் அவர்கள் அனுபவமுள்ளவர்கள். யாராவது கிராமத்திற்குப் போய்ப் பாருங்கள், தவறு நடப்பதில்லை. கிராமத்திற்கு 20 டன், 40 டன் உரம் அனுப்புகிறோம். அங்கே எல்லோரும் கூடிவிடுகிறார்கள். யாருக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டது என்று நன்றாகத் தெரியும். அங்கத்தினர் நடத்துகிற மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி போல், தமிழகத்தில் 120 சொஸைட்டிகள் இருக்கின்றன. அவைகளிலே இந்தத் தவறு நடந்துகொண்டிருக்கிறது இப்போது. பல புகார்கள் என் கையிலே இருக்கின்றன. தாங்கள் நிர்வாகம் செய்கிற இந்த மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி போன்ற சொஸைட்டிகளிலே தவறு நடப்பதாகவும் எனக்குத் தகவல் வருகிறது. நேராக மாவட்ட சங்கத்திலிருந்து, மாவட்ட ஸ்டோரிலிருந்து, நேராகக் கிராமத்திற்குப் போய் விடுமானால் அந்தக் கிராமத்திலே விநியோகம் செய்யும்போது எல்லோரும் கூடியிருப்பார்கள், தவறு நடக்காது என்று இப்போது சொல்லப்படுகிறது. மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிதான் காரணம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு இதிலே பிளாக் மார்க்கெட் செய்து அதிக விலைக்கு விற்பார்கள் என்று கூடத் தகவல். இப்படி மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி மேல் ஏராளமான குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன. கிராமத்தில் என்ன மேல் ஏராளமான குற்றச்சாட்டுக்கள் இருக்கின்றன. கிராமத்தில் என்ன என்று சொல்லுகிறார்கள்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொல்கிற மாதிரி மிரட்டுகிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். என்னை வேண்டுமென்றே மிரட்டுகிறார்கள். இந்த மிரட்டலை நான் ஏற்றுக்கொள்ளப் போவதில்லை. பாங்கு அதிகாரிகள் அவர்களுடைய சிப்பந்திகள் மீது சரியான நடவடிக்கைகள் ஏன் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று கேட்கிறேன். பாங்கு செய்வது சரி என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா? நான் அரசாங்கத்தைக் குற்றம் சொல்லவில்லையே. அந்தக் குறைகளைக் களைவதற்கான வழிவகை என்ன? அங்குள்ளவர் பாங்கு சிப்பந்தி என்கிற வகையிலே பாங்கு நிர்வாகம் ஒத்துழைக்கவில்லை. மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகள் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள உரங்களைக் கையாடிவிட்டன. அப்படி இருக்கும்போது, அதை மாற்றிவிட்டு வேறு சங்கங்கள் மீது நீங்கள் குறை சொல்கிறீர்கள் என்றும் மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகளின் பேரிலேகூட பல்வேறு குறைகள்

1973 பிப்ரவரி 5]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

இருப்பதாகவும் அதற்குத் தகவல் இருப்பதாகவும் அமைச்சரவர்கள் என்னை மறைமுகமாக மிரட்டுகிறார்கள் என்று அவருடைய வார்த்தைகளிலிருந்து அறிகிறேன்.

\* மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: யாரையும் மிரட்டவில்லை. தவறு செய்ததாகச் சொல்லவும் விரும்பவில்லை. இதை எப்படிச் சீர்திருத்தி அமைப்பது? ஏறத்தாழ 40 கோடி ரூபாய்க்கு உர வினியோகம் நடக்கிறது. அதிலே ஏராளமாகத் தவறு நடக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதைச் சீர்திருத்துவது எப்படி என்று அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள், உறுப்பினரைப் போன்றவர்கள் சொன்னால், மிகுந்த பயனுள்ளதாக இருக்கும். பாங்கு மூலமாக உர வினியோகம் செய்வது? பாங்கு பணத்தைத் தொடுமே தவிர உரத்தைத் தொடாது. ஆகையால் பாங்கு மூலம் உர வினியோகம் செய்யலாமா? வேறு எப்படிச் செய்வது? எப்படி நடத்துவது என்பதை நன்றாக ஆலோசித்து யாருக்கும் பயனளிக்கக்கூடிய விதத்தில் திருத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். தாங்களும் அதற்கான நல்ல கருத்துக்களை அனுபவ ரீதியில் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, உரத் தட்டுப்பாடு நாட்டில் இருக்கிற இந்த நேரத்தில் இருக்கிற உரத்தைப் பொது மக்களுக்கு வினியோகிப்பதில் அரசு அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றிச் சந்தேகப்படமாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இப்போதிருக்கிற முறைப்படி ஆங்காங்கிருக்கிற ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலோ, மன்றங்களிலோ வேலை செய்கிற கிராம சேவகர்கள் அல்லது விவசாய இலாகா அதிகாரிகள் கையெழுத்துப் போட்டு சர்டிபிகேட் கொடுத்தால் தான், உரம் கொடுக்கலாம் என்று விதி வகுத்திருக்கிறோம். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் ஏதோ ஒரு சொஸைடி கொண்டு வந்து இறக்கினார்கள். கிராம மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை; கொடுத்து விட்டதாகப் 'பில்' போட்டு விட்டார்கள், அது அப்படியே போய் விட்டது, வழக்கு என்னையிற்றோ என்று இப்போது சொல்கிறார்களே, இது ஒரு குற்றச்சாட்டு. உள்ளபடி இது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்ததாகத் தெரியவில்லை. நான் உரத் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட ஃபுட் ப்ரொடக்ஷன் அமைச்சரைக் கேட்டேன், தெரியவில்லையென்று தெரிவிக்கிறார். நான் அவரிடம் தெரிவித்துக் கொள்வது, அப்படி எங்கேயாவது சொஸைடியில் தவறு நடந்திருக்கக் கூடும், அதற்காக கூட்டுறவு இலாகா செய்வதே தவறு என்று சொல்ல முடியாது. கூட்டுறவு இலாகாவில் பணியாற்றுகிற அத்தனை பேரும் தவறு செய்தவர்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. அப்படி நடந்திருக்கிற இடத்தை அவர்கள் சொல்வார்களானால், விசாரித்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். அவர் ஒரு இடத்தைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நிச்சயமாகப்

பி. ப.  
6-40



[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1973 பிப்ரவரி 5]

பரிசீலிக்கிறோம். இதில் ஒருவரையொருவர் மிரட்டுவதற்கோ அல்லது ஒரு வருக்கொருவர் ஆத்திரப்படுவதற்கோ இல்லை. இருக்கிற பிரச்சினை, இருக்கிற உரத்தை வைத்து சீராக வினியோகிக்க வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கமே தவிர வேறு அல்ல.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவரவர்களே, ஜில்லா பாங்கு உர வினியோகத்தைச் செய்தது என்று நான் சொல்லவில்லையே, நான் சொல்லாத ஒன்றைச் சொன்னதாக வைத்துக்கொண்டு, பதில் அளிக்க அமைச்சரவர்கள் முன் வருவானேன் என்பதை உங்களுடைய இருதயங்களுக்கு விட்டு விடுகிறேன். என்னுடைய நேரம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதைப் பற்றிய ஆலோசனைகளைச் சொல்வதென்றால் இன்னொன்று கூடச் சொல்லலாம். மற்ற ஜில்லா பாங்குகளிலே என்ன நடக்கிறதென்று எனக்குத் தெரியாது. மகாசபை கூடுகிறது, ஜில்லா பாங்குகளில் நிகழ்ச்சி நிரலில் உள்ளவாறு நிர்வாக அறிக்கை, வருடாந்திரத் தணிக்கை அறிக்கை வைக்கப்படுகிறது. அங்கு அதிகாரிகள், இன்னும் யாரேனும் அமைச்சர்கள் வருகிறார்கள். ஆரம்பத்திலே மாலைகள் போடுவது, அப்படியே அந்த நிர்வாகத்தைப்பற்றிப் புகழ்ந்து பேசுவது, இப்படி நேரம் போய்விடுகிறது. ஆனால் அறிக்கையைப் பற்றியோ, அல்லது அஜெண்டாவில் இருக்கிற மற்ற விஷயங்களைப்பற்றியோ பேச நேரமில்லை. எல்லோரும் கூட்டத்தோடு கூட்டமாக எழுந்து சென்று விடுகிறார்கள். அஜெண்டாவில் இருக்கிறவைகள் படிக்கப்பட்டன, நிறைவேற்றப்பட்டன என்று சொல்லிவிடுகிற நிலைமை, நேரமில்லாத காரணத்தினால் ஏற்படுகிறது. இப்படிப் போகிறது நேரம். கூட்டுறவு பாங்கியில், ஸ்தாபனங்களில் அதனுடைய வேலைகளை மகா சபையில் கவனிப்பதற்கு நேரமில்லாமல், இப்படி நிறைவேற்ற முடியாமல் போய்விடுகின்றது. இதைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நீர் வளங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில்—நம்முடைய மராமத்துத் துறை அமைச்சர் இங்கே இல்லை—எங்கள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே பிளவைக்கல் அணை வேலை நடைபெறுகிறது. அழகர்கோயில் அணை வேலைக்கு ஆய்வு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த வேலைகளைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும். பிளவைக்கல் அணை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், அந்தப் பகுதிகளைப் பார்த்து, ஒரு அணையாகவா, இரண்டு அணையாகவா, எந்தெந்த வாலிகளிலிருந்து தண்ணீர் வருகின்றன என்பதை ஆராய்வதற்கு அதிகாரிகள் சென்றபோது நானும் அந்த நேரங்களில் பல சந்தர்ப்பங்களில் சென்றிருக்கிறேன். சில தினங்களுக்கு முன் அப்பகுதி ஊருக்குச் சென்றேன். அங்கே மக்கள் சொன்னதைச் சொல்கிறேன். அங்கே வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறவில்லையென்று மக்கள் அதிருப்தி தெரிவிக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுக்குச் சௌகரியமாக

1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

இருப்பதற்காக வீடுகள், ஏற்ற வசதிகள், சுகாதார வசதிகள் எல்லாம் செய்து முடித்துக்கொண்டார்கள். அவர்களுடைய பிள்ளைகள் 13 பேர்கள் வத்திராயிருப்பு போய்ப் படிக்கச் சொல்வதற்கு தனியான பஸ் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற நேரங்களில் எல்லாரும் சினிமாவிற்கு வந்து போகிறார்கள் என்றார்கள். அனை வேலை சீக்கிரமாக நடைபெறவில்லை என்று பொறுமையிழந்த காரணமாகவோ என்னவோ சொல்கிறார்கள். அந்த வேலை வேகமாக நடைபெறவில்லை. அந்த வேலைகளிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

நில வளங்களைப் பயன்படுத்துதல் சம்பந்தமாக கவர்னர் உரையில் கூறப் பட்டிருக்கிறது. டிராக்டர்களின் வாடகைகள் திடீரென்று உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. மணிக்கு 35 ரூபாய், 25 ரூபாய் என்று இருந்தது, இப்போது மணிக்கு 60 ரூபாய் அளவிற்கு உயர்ந்து விட்டது. இதனால் இதை உபயோகப் படுத்தக்கூடிய சாதாரண விவசாயிகள் கஷ்டப்படுவார்கள். இதை அரசு ஆலோசனை 6-50 சித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள் பி. பி. கிறேன். ஆறுகள், கால்வாய்கள் தண்ணீர் வரக்கூடிய இடங்களிலே எல்லாம் பெரிய சக்தி வாய்ந்தவர்கள் நிலங்களை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்ற வேண்டும் என்று பல்லாண்டுக் காலமாக சிறு விவசாயிகள் பலரும் ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆக்கிரமிப்பு இருக்கிறதென்று அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றுவதில் அவர்கள் தைரியமாக நடந்துகொள்ள முடியவில்லை. இதில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்கள் என்னவென்று எனக்குப் புரியவில்லை. இது பொதுவாக இருக்கிற நிலவரம். இதைச் செய்தாலொழிய சரிவரத் தண்ணீர் வராது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, பிரச்சினையைக் கிளப்பியதற்காக அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆற்றுக் கால்வாய் ஓரங்களிலும், மேட்டூர் அணையின் கண்டேர் பகுதிக்குள்ளும், மற்ற வாய்க்கால் ஓரங்களிலும், நீர்ப் பிடிப்பு இருக்கிற இடங்களிலும் தமிழ் நாட்டில் நிறைய ஆக்கிரமிப்பு இருக்கிறது. இது பல ஆண்டுகளாக இருக்கிறது என்ற உரிமையைக் கொண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் முன்னால் ஒத்துக்கொள்கிறேன். இவைகளை அப்புறப்படுத்துவதில் தைரியம் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். எனக்கு வேண்டியது தைரியமல்ல. அது தேவையில்லை. அது நிரம்ப இருக்கிறது. எனக்கு வேண்டியது ஒன்றே ஒன்று. சர்வ கட்சியின் ஒத்துழைப்பு இருக்குமானால், அதைச் செய்யலாம். அரசு தலையிட்டு ஆக்கிரமிப்பை அகற்றும்போது, அரசியல் வராமல் இருக்குமானால், அரசாங்கத்திற்குச் சங்கடமில்லை. ஆனால் அரசியல் வந்துவிடுகிறது. அது தான் ஆபத்தாக இருக்கிறது. அரசியல் வந்து விடுமோ என்ற அச்சத்தின்



[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1973 பிப்ரவரி 5]

காரணமாக, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. எல்லாக் கட்சியினரும் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். அப்படி எல்லாக் கட்சியினரும் ஒத்துழைப்பார்களானால், கொஞ்சங்கூட சலுகை காட்ட முடியாது, அரசியல் தலையிட முடியாது, எந்தக் கட்சியினராக இருந்தாலும், அப்புறப்படுத்தித்தான் தீர வேண்டுமென்று நாம் முடிவிற்கு வந்துவிட்டால், நமக்குச் சங்கடம் கிடையாது. அப்புறப்படுத்திவிடலாம்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவரவர்களே, ஒன்றை விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன். நான் பேச வேண்டிய நேரத்தில் பாதி நேரத்தை அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டார்கள்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் : தகவல் கொடுக்கப்படுவதால் உங்கள் பாரம் குறைந்து போய்விட்டது அல்லவா.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவரவர்களே, இன்னும் பாக்கியிருக்கிறது. நாளைக்கு 10, 15 நிமிஷம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றும் விஷயத்தில், நான் அறிந்த வரையில், அரசியல் கட்சியினர் தலையிடுவதாக எங்கள் பக்கத்தில் இல்லை. ஒரு சில கேஸ்களிலே ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றுவதில் ஆளும் கட்சியினர் தலையிட்டார்கள் என்ற காரணத்தினால், அகற்றுவதற்கு ரெவின்யூ அதிகாரிகள் தயங்கினார்கள் என்று சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, அங்கத்தினர் அவர்கள் தவறான தகவலை தயவு செய்து சொல்ல வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது பல ஆண்டுகளாக இருக்கிறதென்று சற்று நேரத்திற்கு முன்பு தான் சொன்னார்கள். ஆளும் கட்சியாக நாங்கள் வந்திருப்பது 1967-க்குப் பிறகுதான். ஆகவே இப்போது ஒன்றும் ஆக்கிரமிப்பு இல்லை. ஏற்கெனவே இருந்த அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் இருந்தார்கள் என்று சொல்வது எனக்கும் சலபம். நான் உதாரணத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேட்டூர் பகுதியில் இருக்கிற கண்டூர் பகுதி நீர்ப்பிடிப்பிற்குள்ளே நிலத்தை உழுதுகொண்டிருக்கிறார்கள். தகவல் வேண்டுமானால் சொல்கிறேன். ஏறக்குறைய 4 ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு மேல் உழுகிறார்கள். இதை எப்படி அப்புறப்படுத்துவதென்று அரசாங்கத்திற்குப் புரியவில்லை. கேட்டால், 10, 20 வருஷமாக இருக்கிறோம் என்று அந்தப் பகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினரே—அவர் இன்னொரு அரசியல் கட்சியிலே இருக்கிறார்—வாதிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் இந்தப் போராட்டத்திற்குத் தலைமை வகிக்கத் தயாராக இருக்கிறார். அவர் உண்ணாவிரதம் கூட இருந்தார். அதனால் தான் சொன்

1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

னேன், அரசியல் இதிலே கூடாது. அப்புறப்படுத்துவதில் அரசியல் இல்லை யென்றால், சீக்கிரத்தில் செய்துவிடலாம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: ஆகவே இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிலத்தடி நீர் கண்டு அறியப்படுவதற்கான ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன. ஒரு விவசாயி கணற்றை வெட்டுவதற்கு 15, 16 ஆயிரம் ரூபாய் செலவழிப்பதற்கு முன்னால் சோதனைக் குழாய்கள் மூலமாக சீக்கிரமாக ஒரு 100 அடி, 150 அடி அந்தச் சோதனைக் குழாய் போட்டு தண்ணீர் இருக்கிறதா, இல்லையா என்ற விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு பல இடங்களிலும் இதற்கான கருவிகளோ, வசதிகளோ இல்லை. பல இடங்களிலும் இதற்கான வசதிகளை ஏற்படுத்துவது மிகவும் அவசியம் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நீர் வளம், இயற்கை வளங்களைப் பயன்படுத்துவதற்காக மண்டல அளவில் அதற்கென கழகம் ஒன்று, மேற்கு மலைத் தொடர் மேம்பாட்டுக் கழகம் அமைக்கும் யோசனை ஆளுநர் உரையில் இருக்கிறது. இது நல்ல முயற்சி தான். ஆனால் கழகங்கள், வாரியங்கள், குழுக்கள் என்று நாம் அமைத்துக் கொண்டே போனாலும், அதன் மூலம் சரியான பலன் சீக்கிரமாகப் பெற முடியாத நிலைமையில் போய்க் கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனமில்லை. மைசூர், தமிழ் நாடு, கேரளம், ஆந்திரப் பிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களில் இருக்கக்கூடிய மலை வளங்கள், பாரசீகிகள் இவைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு இத்தகைய கழகம் ஒன்று அமைக்கப்படும்போது, தமிழ் நாடு சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், இவைகள் வெகுவாகக் கட்டுப்பாடில்லாமல், பாதுகாப்பில்லாமல் அழிந்து கொண்டு போவதைத் தடுத்து இயற்கை வளத்தை மேலும் வளப்படுத்துதற்கு அரசு தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரப் பற்றாக்குறை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், பத்திரிகைகளில் பல விவரங்கள் எல்லாம் வந்தன. சேதாரம் பதினேழா, முப்பதா, முப்பத்தைந்தா, நாற்பதா, நாற்பத்தைந்தா என்று தெரியவில்லை. இப்படிப் பலவிதமாகப் பேசப்படுகிறது.

தமிழ் நாட்டில் தென்னிந்திய வர்த்தக சபைக் கூட்டத்தில், அதனுடைய தலைவர் பேசியபோது, இப்போது மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருப்பதற்குக் காரணமில்லை, 45% வரை சேதாரம் இருக்கிறது, அதிலே திருடும் போகிறது, இதைக் கண்டுபிடித்து ஆராய வேண்டும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார். ஆகவே இதில் ரொம்ப ஆராய வேண்டும். மின்சாரம் 17% தான்



[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

[1973 பிப்ரவரி 5]

சேதாரம் என்று நம்முடைய தமிழ் நாடு மின்சார வாரிய அதிகாரிகள் தெரிவிக்கிறார்கள். எவ்வளவு வெளியே போகிறது என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. 'டிரான்ஸ்பார்மர்' போன்ற நல்ல சாதனங்கள் இருப்பதால் ஹைடென்ஷன் உபயோகிப்பாளர்களுக்கு விசை நஷ்டம் சொற்பமே ஏற்படுகிறது என்றார் அவர். சேதாரம் என்ற வகையிலே, எவ்வளவு வெளியே போகிறது, எவ்வளவு திருடு போகிறது என்பதையெல்லாம் நன்கு கண்காணிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். நமக்கு மின்சார உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது. அதுபோல், செலவும் ஒரு யூனிட்டிக்கு எவ்வளவு அதிகமாகிறது என்று சொல்வதற்கும், ஏதாவது ஒரு காரணம் சொல்கிறார்கள். தென்னிந்திய வர்த்தக சபைத் தலைவர் மின்சார வாரிய ஊழியர்களில் வேலையே இல்லாமல் 16 ஆயிரம் பேர் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். 80 ஆயிரம் பேரில் 1/5 பகுதி, அதாவது 20 சதவிகிதம் பேர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்கிறார். 30 சதவிகிதம், அதாவது 24,000 பேருக்கு நாள் 1-க்கு 2 மணி நேரத்துக்கு மேல் வேலையில்லை என்கிறார். இவ்வளவு பேர் வேலை செய்யாத ஊழியர்கள் இருக்கிறார்களா என்பதையும் ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர்களுக்கு வேலை இருக்கிறதா என்பதைக் கண்டறிந்து வேலை கொடுக்க முன்வர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நெய்வேலியில் பல்வேறு காரணத்தால் உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது என்கிறார் ஆளுநர். நான் ரயிலில் போகும் போது, ஒரு என்ஜினியரைச் சந்தித்தேன். அவர் என்னிடம் சொன்னார், "தொழிலாளர்களுக்கு பல்வேறு கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். இருந்தாலும்கூட, அவர்கள் நிர்வாகிகளிடத்தில் மரியாதையாக நடந்து கொள்வதில்லை. அவர்களுடைய பயமுறுத்தலும் இருக்கிறது. அவர்கள் மத்தியிலே இது வளர்ந்திருக்கிறது. எங்களுடைய வார்த்தையைச் சட்டை செய்ய யாருமில்லை, ஒழுங்காக வேலையும் செய்வதில்லை. அதிக நேரம் வேலை செய்ததாக, அதைப் பறித்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். கேட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். கேட்காவிட்டால் கேரோ செய்கிறார்கள். நாங்கள் குடும்பத்தோடு அங்கே இருக்கிறோம். நாங்கள் என்ன செய்வது?" என்று அவர் பரிதாபமாக என்னிடத்திலே கூறினார். ஆகையினாலே தொழில் அமைச்சர் அவர்களும், அரசும் இதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும். அங்கே தி.மு.க. சங்கத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் பெரும்பான்மையாக இருப்பதாகவும், அவர்களுடைய செல்வாக்கும், ஆதிக்கமும் வளர்வதற்காகவே அங்கே அப்படி நடைபெறுவதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அந்த உண்மையை எடுத்துச்சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே ஒரு தவறான தகவலைத் தந்திருக்கிறார். தி.மு. கழகத் தொழிலாளர்களின் மீது பழியைப் போடுவது நல்லதல்ல என்று அவருக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். எந்தத் தொழிலாளர்கள் மீதும் குற்றம் சாட்டுவது சரியாக

1973 பிப்ரவரி 5]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

இருக்க முடியாது. இது பத்திரிகையில் வெளியே வந்தால், அவருக்கேட நன்றாக இருக்காது. தொழிலாளர்கள், அவருடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் கூட அவரைப்பற்றித் தவறாகக் கருதுவார்கள். அப்படிப் பேசுவது முறையல்ல. நெய்வேலியில் உற்பத்தி குறைந்திருப்பதற்கு தொழிலாளர்கள் காரணம் அல்ல. 'எக்ஸ்கவேட்' சரியாக இல்லை. 'எக்ஸ்கவேட்' வெட்டுகின்ற கருவிகள் 'லாப்ட் ஸாயிஸ்' வெட்டினால் தான் பயனிருக்கும். ஆனால் 'ஹார்டு ராக்'கை வெட்டுவதாக இல்லை. அங்கே 'மாநேஜிங் டைரக்டர்' என்னிடம் தெரிவித்ததைத்தான் நான் அறிந்து சொல்கிறேன். வெட்டினால் சரிவரப் பலன் தருவதாக இல்லை. அதை மாற்றினாலொழிய அங்கே உற்பத்தி பெருகுவதற்கு வழியில்லை. ஆனால் தொழிலாளர்கள் மீது பழியைப் போட வேண்டாம். தி.மு.க. தொழிலாளர்கள் அங்கே பெரும்பான்மையாக இருப்பது உண்மைதான். அதனாலேயே அவர்கள் மீது பழிபோட வேண்டாம். இப்படி ஓவர்டைம் இருப்பதாக ஒரு அதிகாரி சொன்னதுபோல, ஒரு நிலைமை அங்கே கிடையாது. யாரோ அதிகாரி தவறுதலாகச் சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி ஒரு அதிகாரி சொன்னால், அதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்றும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: உண்மை தான் நான் சொன்னேன். அரசு தான் இதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும். ஆளுநர் உரையில் பஞ்சாலைகள் லாபகரமாக வேலை செய்கின்றன என்று கூறியதுபற்றிச் சந்தோஷம்தான். லாபகரமாக வேலை செய்வதென்றால், நாம் ஆலை நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, அரசு எவ்வளவு பணம் அதில் முதலீடு செய்திருக்கிறார்களோ, அந்தப் பணத்தை மட்டும் ஆலையின் முதலீடாக வைத்துக் கொண்டு நிகரம் கிடைப்பதைத்தான், லாபம் என்று சொல்கிறோம். ஆகையினாலே, அந்த ஆலையின் அமைப்புக்கு வரவுசெலவுக்கு எவ்வளவு மொத்தம் முதலீடு செய்யப்படுகிறதோ அதற்குத்தான் லாபக் கணக்கைப் பார்க்க வேண்டும். அதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், லாபமாக வர வேண்டுமென்றுதான் நாம் விரும்புகிறோம். இன்னொன்று. நூல் விலை ஏறுகிறது. ஆனால் பஞ்சு பருத்தி விலை ஏறவில்லை என்றால், இதற்கு என்ன காரணம்? இதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாதா? ? கூட்டுறவு ஆலைகள் தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்றன. இவை நெசவாளர்களின் நலனுக்காகவே நிறுவப்பட்டன. நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் இதில் பெருமளவில் முதலீடு செய்தன. நெசவாளர்களுக்கு இந்தக் கூட்டுறவு நூற்பாலைகளிலிருந்து நூலைக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க முடியாதா? அப்படிச் செய்தால்தான் அவர்களுக்கு இது பரிகாரமாகும். விலையை நம் சர்க்காரே நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நூல்களைக் குறைந்த விலையில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதற்கு மத்திய



[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

[1973 பிப்ரவரி 5]

அரசு பொறுப்பு என்று சொல்ல முடியாது. எல்லாக் கூட்டுறவு நெசவாலை சேர்மென்கள், மானேஜிங் டைரக்டர்கள், ஹாண்ட்லும் டைரக்டர்கள் இத்தனை பேரும் சேர்ந்து மாதம் ஒரு முறை இந்த நூலுக்கு இந்த விலை என்று நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். அதைக் குறைந்த விலைக்கு நெசவாளர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியும். இது ஏன் முடியவில்லை என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நம்முடைய நெசவாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய தொழிலில் அவர்கள் முன்னேற முடியவில்லை. அவர்கள் மற்ற ஆலைத் தொழில்களோடு போட்டிபோட வேண்டியிருக்கிறது. இதை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்து, அவர்களுக்கு நல்வாழ்வளிப்பதற்கு யோசிக்க வேண்டும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்ற விஷயத்திலே, வேலையில்லா பிரச்னை பற்றியும், வறுமை, விவசாயிகளுக்கு உர விலை அதிகமாகியிருக்கிறது என்றும் சொல்கிறோம். இதையெல்லாம் தீர்க்க முடியாததற்குக் காரணமில்லை. நோய் இருக்கிறது, அது தலைவலியா அல்லது வயிற்றுவலியா என்பதை மட்டும் சொல்லிவிட்டு, பெரிய டாக்டர்கள் தான் பார்த்துத் தீர்க்க வேண்டும் என்று சொல்வதால் பயன் என்ன? மத்திய அரசாங்கம்தான் இதைச் செய்ய வேண்டும், அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று மாநில அரசு அவர்களைக் காட்டுவதும், அவர்கள் இவர்களைக் காட்டுவதுமாக இருந்தால், என்ன பயன்? அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்தாக வேண்டும். நாம் சமதர்மத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறோம். அதற்கான நிலைமைகளைச் செய்வதற்கு நமக்குப் பெரும் பொறுப்பு இருக்கிறது. எதையும் காலாகாலத்தில் செய்தால்தான் பயன் தரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நெல் விலை மிகவும் குறைந்திருக்கிறது. இந்த விஷயம் குறித்து, அவர்களுக்கு ஒரு நியாயமான விலையை நிர்ணயம் செய்வது குறித்து இந்த அரசு தீவிர கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும். வியாபாரிகளிடம் ஏமார்ந்து போகும் அப்பாவிக்களாக விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அறியாமையால் பலவகைகளிலும் ஏமாற்றப் பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமை பரிதாபகரமாக இருக்கிறது என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயப் போராட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை, அது பற்றி யோசியுங்கள் என்று தான் சொல்லுகிறேன். பதில் இப்போது வேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தவறான ஸ்டேட்மென்ட் கொடுத்து விட்டால், பத்திரிகைக்காரர்கள் போட்டு விடுகிறார்கள். விவசாயிகள் ஒப்பந்தத்தில் கொடுக்கப்பட்ட 11, 12 வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டன.

1973 பிப்ரவரி 5]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

சமீபத்தில் திரு. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் இங்கு வந்து முதலமைச்சரைச் சந்தித்து, திருப்தி தெரிவித்திருக்கிறார். எந்த ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று சொல்லட்டும். எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டிருக்கிறது. இன்னும் அவகாசம் தருகிறேன். நாளைகூடச் சொல்லட்டும். பதில் சொல்லுகிறேன். சமீபத்தில் திரு. நாராயணசாமி நாயுடு வந்திருந்தார். வந்து பேசி விட்டுத் திரும்பியிருக்கிறார். எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டன.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: வேறு சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுகிறபோது சொல்லுகிறேன். விவசாயிகள் குறைகள் அரைகுறையாக நிறைவேறாமல் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மறுபடியும் சொல்லுகிறேன். ஒரு விவசாய மாநாட்டில் கூட பெரும் தலைவர் அவர்கள் பேசியதாகப் புத்திரிகையில் பார்த்தேன். அந்த ஒப்பந்தத்தின் மீது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, எடுக்கத் தவறிவிட்டது, செய்யவில்லை, எச்சரிக்கை செய்கிறேன் என்ற பாணியில் பேசியிருக்கிறார். போடப்பட்ட ஒப்பந்தங்களில் அத்தனையையும் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம், நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். ஆதாரத்தோடுதான் சொல்லுகிறேன். நிறைவேற்றவில்லை என்று மொத்தமாக தமிழக அரசாங்கம் மீது பெரும் தலைவர் அவர்கள் குற்றச்சாட்டு சொல்லக் கூடாது. அவகாசம் கொடுக்கிறேன். எந்த ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லட்டும்.

பி.ப.  
7-00

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: சில நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றவைகள் அரைகுறையாக இருக்கின்றன. நில அடமான வங்கியில் வாங்கப்பட்ட கடன், கிணறு வெட்ட, ஆழப்படுத்த, வறட்சிப் பகுதியில் வழங்கப்பட்ட கடன் அவைகளுக்குப் பயன்படாமல் கிணறு வெட்டியும் தண்ணீர் இல்லாமல், வாங்கிய கடன் பயனில்லாமல் போய்விட்டது. இதற்கு நிவாரணம் வேண்டுமென்று கேட்டோம். ரிசர்வ் பாங்க் கூட கலந்து முடிவுகளைச் சொல்லுகிறோம் என்று சொல்லப்பட்டது. விவசாயத் துறை அமைச்சர் திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம் கூட அது நியாயம் என்று வெளியிடங்களில் பேசியிருந்தார்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அவரே சொன்னார் ரிசர்வ் பாங்கிற்கு எழுதியிருக்கிறோம் என்று. நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது, ரிசர்வ் பாங்கோடு கடிதப் போக்குவரத்து நடத்தி வருகிறோம்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: மற்றொரு கோரிக்கை வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்பட வேண்டும் என்பது. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் சிவலிங்கபுரத்தில் இருவர்



[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [1973 பிப்ரவரி 5]

மீது வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக நான் எழுதியிருக்கிறேன். விளக்கம் கொடுத்தும் இன்னும் அவை ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் சப் மாக்ஜிஸ்திரேட் கோர்ட்டில் பெண்டிங்காக இருக்கிறது.

திரு. கோ. சி. மணி: மாமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம், சென்ற இரண்டாம் தேதி மேலவை, பேரவை, இரண்டு அவைகளிலும் உள்ள உறுப்பினர்கள் அடங்கிய கூட்டத்தில் மேதகு கவர்னர் பெருமகனார் ஆற்றிய உரைக்கு ஆதரவு தெரிவித்து அந்த உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முகத்தான் நான் இங்கே பேசுகிறேன். இப்படி ஒரு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானம் வருகிறபோது, ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை விவாதிக்கும் அளவிற்கு இந்த மாமன்றம் கூடி மூன்று மணி நேரத்திற்குள் மூன்றே மூன்று பேர் மட்டும் தான் பேசியிருக்கிறார்கள். இறுதியில் பேசுகிற நான் இன்றைய தினம் கூறுவது, கவர்னர் பெருமான் ஒரு ஆண்டிற்கு ஒரு முறை உரையாற்றுகிற நேரத்தில் இடைவெளிப்பட்ட 12 மாதங்களில் இந்த நாட்டில் என்னென்ன அத்யாவசியமான பிரச்சனைகள் தோன்றியிருக்கின்றனவோ அவைகளை நினைவுறுத்தி இறுதியாக அதற்கு அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கைகளைக் கோரிட்டுக் காட்டி உரையாற்றுவது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. ஆனால் அந்த உரையை ஆதரித்துப் பேசியவர்களும் அதை எதிர்த்துப் பேசியவர்களும் அந்த உரையில் காணப்படுகிறவைகளைக் குறிப்பிட்டு, அவைகளிலே இருக்கிற குறைபாடுகளை நினைவுபடுத்துவது கொஞ்சம் சாலச் சிறந்த மரபாக இத்தனை நாளும் இருந்து வருகிறது. ஆனால் இன்றைய தினம் ஒரு நிதி நிலை அறிக்கையில், “டிஸ்டிரிக்ட் அட்மினிஸ்டிரேஷன் டிமாண்ட்”ல் பேசுகிற அளவிற்கு ஒரு நீண்ட நாழிகை தந்திருப்பதால், பேசிய பேச்சுக்களுக்கு மட்டுமே பதில் சொல்லுகிற நிலையில் அல்லது விளக்கம் கேட்கும் நிலையில் இருக்கிறேன். கவர்னர் உரையில் இந்த ஆண்டு தமிழ் நாட்டில் இயற்கையால் என்னென்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அது எப்படி சமாளிக்கப்பட்டிருக்கிறது, இனிமேல் அப்படி வராமலிருக்க எதிர்காலப் பணி எப்படி இருக்கப் போகிறது என்பதையும் ரோம்பத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார். குறிப்பாக, இப்போது பெய்த பெரும் மழையில் அடித்த புயல் காற்றில் வீடிழந்த மக்களுக்கு, ஏறத்தாழ 1 லட்சத்து 80 ஆயிரம் வீடிழந்த மக்களுக்கு, உதவித்தொகை தந்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது, இவ்வளவு உதவியை எந்தக் காலத்தில் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நம்மால் உணர முடிகிறது. இதற்கு முன் அடித்த புயல், பெய்த பெரும் மழை, இவை அனைத்திலும் ஒரு குடிசை விழுந்தாலும், எத்தனை குடிசைகள் விழுந்து விட்டன என்ற விஸ்டை தாசில்தார் எடுத்து, குடிசை ஒன்றுக்கு ரூபாய் 30 உயர்ந்த பட்சம் என்றும் 15 ரூபாய் குறைந்த

1973 பிப்ரவரி 5]

[திரு. கோ. சி. மணி]

பட்சம் என்றும், 15 ரூபாயில் ஆரம்பித்து 30 ரூபாய் வரை வழங்கியதை எல்லோரும் அறிவர். ஆனால் இந்த அரசு வந்த பிறகுதான் இப்படிப்பட்ட விபத்துகளினால் உண்மையான நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று ஆராய்ந்தறிந்து, ஒரு சிறிய வீடாவது கட்டிக்கொள்ளத் தக்க அளவிற்கு உதவியளித்து பல இடங்களில் வீடுகளைப் புதுப்பிக்கும் வாய்ப்பை இந்த அரசு தந்திருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

இங்கே நம்முடைய திரு. ஆர். கே. அவர்கள் பேசுகிறபோது, இருக்கிற குறைபாடுகளை எல்லாம் சொல்லுகிறபோது, இப்படி எல்லாம் கேள்விப்படுகிறோம், இப்படி எல்லாம் தெரிகிறது, உண்மை என்றால் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் சட்டமன்றத்தில் ஒரு உறுப்பினராக இருந்து வருகிறேன். இதற்கு முன்னால், இந்த அவையில் அவர் எந்த இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவராக இப்போது இருக்கிறாரோ, அந்த இயக்கம் 20 ஆண்டுக் காலம் தமிழ் நாட்டை ஆண்டிருக்கிறது. எதிர்க் கட்சி வரிசையில் நான் இருக்கும்போது, குறிப்பிட்ட பல குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொன்னேன். இந்த ஊரில் இன்னினரை இன்னினன் காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். இப்போது அதைக் கூறக் காரணம் இதுதான். நடந்த கலவரங்களைப் பூசி மறைக்கிறார்கள், காலதாமதம் செய்கிறார்கள், நடவடிக்கை எடுப்பதை விட்டுக் கொடுக்கிறார்கள், கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் இன்று நினைவுபடுத்துகிறேன். அரிசிப் பஞ்சம் வந்தது. காரணம் அரசாங்கம் வைத்திருக்கிற கட்டுப்பாடு என்று சட்டமன்றத்தில் ஒரு முறை சொன்னேன். சொல்லி விட்டவுடன் இந்தக் கட்டுமுடைக்கு என்ன காரணம் என்று அன்று இருந்த முதல்மைச்சர் கேட்டார். நான் அன்றே தெளிவாகச் சொன்னேன். “நீங்கள் வைத்திருக்கும் கட்டுப்பாட்டில் சிலவற்றைக் கடைப்பிடிக்க முடியாமலிருப்பதும் அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்காமலிருப்பதும், எடுத்த நடவடிக்கை தடுக்கப்பட்டதும், அரசாங்கப் பதிவேடுகளில் பதிவு பெறாமல் உற்பத்தியான உணவுப் பொருள்கள் அடுத்த மாநிலத்திற்குப் போவது லாபிக்கையாக இருப்பதும் எனக்குத் தெரியும் என்று சொன்னேன், அப்படிச் சொல்லியவுடன், எந்த ஊரில் யார், எப்படி, என்பதைச் சொன்னால் தானே, நடவடிக்கை எடுக்க முடியும், எனக்குத் தெரியாது என்று சொல்லி விடமுடியுமா என்று அவையிலே கேட்டார்கள். அதுவே இன்றும் திரும்பக் கேட்கப்படுகிறது. நான் சொல்லித் தான் தெரியுமா என்று கேட்கிறார்கள். யார் செய்தார்கள், எங்கே செய்தார்கள் என்று என்னைக் கேட்டார்கள். நான் சொன்னேன். தஞ்சாவூர் ரயில்வே ஸ்டேஷனின் கிழக்கே மாயூரம் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு மேற்கே இருக்கிற அத்துணை புகைவண்டி நிலையங்களிலும், ஒவ்வொரு நிலையத்திலும், ஒரு நாளைக்கு 300 மூட்டை அரிசி மாவாக அரைத்து கிழங்கு மா என்ற



[திரு. கோ. சி. மணி]

[1973 பிப்ரவரி 5]

பெயரால் திண்டுக்கல் ஸ்டேஷனில் இறங்குகிறது என்று சொன்னேன். அப்படிச் சொல்லிய பிறகு, அத்துணை ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கும் என்னோடு அதிகாரிகளை அனுப்பினால், அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு போய் காட்டுகிறேன் என்று சொன்னேன். ஆனால் அதைக் கேட்கவில்லை. சுதேசமித்திரனில் அது நியாயமான கோரிக்கை என்றும், அரசு நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறியதாகவும் எழுதப்பட்டது. பிறகு, அதிகாரிகளைப் போட்டு விசாரித்த அளவில், பல நூற்றுக்கணக்கான மூட்டைகள் கைப்பற்றப்பட்டன. கிழங்கு மாவு மூட்டை என்று எழுதப்பட்டு, பிரித்த பிறகு அரிசி மா மூட்டை என்று தெரிந்தது. அதற்குப் பிறகு, ஏற்றியவர் யார் என்று விலாசம் தெரியாத காரணத்தால், நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை என்று நான் கேட்ட கேள்விக்கு சட்ட மன்றத்தில் பதிலளிக்கப்பட்டது. கேட்டது இன்னார், நடவடிக்கை எடுக்கப் படவில்லை என்பதைத் தான் நினைவுபடுத்துகிறேன். நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்பது குற்றமில்லை. இன்னொன்று, இந்த மூட்டையை விட இன்னும் அரிசியை அரைத்து, தவிட்டை வாங்கி, 6 மரக்கால் அரிசியைக் கொட்டி, பிறகு ஒரு மூட்டை அளவுக்கு வெயிட் எவ்வளவு இருக்குமோ அந்த அளவுக்கு 6 மரக்கால் அரிசி போக மீதியைத் தவிடாகக் கொட்டி, தவிட்டு மூட்டை என்று திண்டுக்கலுக்கு ஏற்றினார்கள். இதற்குப் பெயர் தவிட்டு மூட்டை. ஒவ்வொன்றிலும் 6 மரக்கால் அரிசி இருந்தது. யார் தெரிவித்தது என்கிறார்கள். நான் சொன்னேன். சொன்னது மட்டுமல்ல. ஏற்றியிருந்த பி.ப. 7-10 மூட்டைகள் இருந்த புகை வண்டி நிலையத்தில், கூட்ஸ் ரெயில் நிலையத்திற்கு அதிகாரிகளை அழைத்துச் சென்று, காட்டி 'சில்' வைக்கப்பட்டு, மறு நாள் எடுத்துப் பார்க்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு மூட்டையிலும் அரிசி இருப்பு தெரிவிக்கப் பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அது எதிர்க்கட்சிகளின் கடமை. தவறு எது என்று எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபொழுதும், ஆளும் கட்சியாக இருக்கிற பொழுதும், குறை சொல்லும் முன் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ளவேன். கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் பூராவும் இப்பொழுது ரொம்பவும் சங்கடமான நிலைமையில் இருக்கிறது, நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, ஊழல் நடக்கிறது, உரத்தை விற்பதைக் கண்டுபிடிக்க சில நாட்களாகின்றன, இன்னும் ரூபர்வைசர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, மத்திய வங்கி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். எடுக்காமலிருந்தால் எடுக்க வேண்டும். ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். திரும்பவும் சொல்லுகிறேன். நடவடிக்கை எடுத்து, ஒருவரையாவது ஏதாவது தண்டனைக்கு உட்படுத்தினால், அதையும் திரும்ப 'துக்னக் தர்பார்' என்கிறார்கள். இந்தச் சாதாரண விஷயத்திற்கும் வேலையிலிருந்து நீக்கி விட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறவர்கள் இந்த நாட்டில்தான் இருக்கிறார்கள் என்று நினைவுபடுத்த முடியும். குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் காரணம், இந்த அரசு இப்பொழுது நடவடிக்கை எடுத்து வழக்குகள் போடுகிற காரணத்தால்,

1973 பிப்ரவரி 5]

[திரு. கோ. சி. மணி]

இந்தக் குற்றம் அதிகமாக நடப்பது போல எண்ணுகிறார்கள். அந்தக் காலத்தில், வழக்குகள் போடப்படாத காரணத்தால், பல குற்றங்கள் கண்டு பிடிக்கப்படாத காரணத்தால், நாட்டு மக்களுக்குத் தெரியாமற் போய் விட்டது. பல இடங்களில் இப்பொழுது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சையில், சீர்காழி வட்டத்தில், கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் 1963-ம் வருஷத்தில் இறந்து போனவர்கள், 1966-ம் வருஷம் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். 1971-ம் வருஷத்தில் நான் போய்க் கண்டுபிடித்திருக்கிறேன். செத்தவன், யம லோகத் திற்குப் போனவன் என்று சொல்லுகிறார்கள். கைலாசத்தில் இருக்கிறான் என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கே இருக்கிறவன் பூலோகத்தில் இருக்கிற கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் கடன் கட்டியிருக்கிறான், 3 வருஷம் கழித்து, அது கால தாமதம் அல்லவா?

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: அதற்குப் பதில் இதுவா? எந்தக் காலத்தில் நடந்தது?

திரு. கோ. சி. மணி: நான் சொல்லுவது நடவடிக்கை எடுப்பதில் கால தாமதமில்லை. உடனே நடவடிக்கை எடுத்தோம்.

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர்: தயவு செய்து என்னைப் பார்த்துப் பேசுங்கள்.

திரு. கோ. சி. மணி: நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு நிறுத்தப்பட்டதால் முடிவற்றைக்கப்பட்டு விட்டதென்று கூட அறியாமல், உடனடியாகக் கை விடப்பட்டது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். பல வருஷங்களுக்கு முன் செத்துப் போனவன் கடன் வாங்கியதாகக் கணக்கு எழுதப்பட்டு, கண்டுபிடிக்கப்படாமலிருந்தது, கழக அரசு வந்த பிறகு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதற்காகவாவது நன்றி தெரிவிக்க வேண்டாமா? இருப்பதை இருக்கிறதென்று ஒப்புக் கொண்டு, மீதியை இல்லையென்று ஒப்புக்கொண்டு, குற்றம் நடந்திருந்தால் விளக்கிச் சொல்லி, தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுவது எதிர்க்கட்சிகளின் கடமை. எல்லாவற்றிற்கும், கூட்டுறவுச் சங்கத்திலிருந்து, மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியிலிருந்து உரத்தை வாங்கிப் போளூர்களென்று சொல்லுகிறார்கள். வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியின் கடமை, கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு லாரியில் ஏற்றிக்கொண்டு போய், இன்வாய்ஸைக் கொடுத்து, அங்கே இருக்கிற செயலாளரிடம் கையெழுத்து வாங்கி, திரும்பவும் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் பத்திரம் எழுதி, பிறகு சங்கத்தில் 'கேஷ்' வாங்க வேண்டியது, பணத்தைத் திரும்ப வாங்க வேண்டியது மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியின் கடமை. கூட்டுறவுச் சங்கம் அவசரப்பட்டு, சங்கடப்பட்டு, மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி கடன்



[திரு. கோ. சி. மணி]

[1973 பிப்ரவரி 5]

கேட்டால், உரத்தைக் கேட்க வந்தால், கொடுத்தது குற்றம், வாங்கிப் போனது குற்றமில்லை. இதைத் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இன்றைய தினம் நடைமுறையில் இருக்கிறது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: அதிகாரிகள், கூட்டுறவு இலாகா, பாங்க் இவர்களெல்லாம் சேர்ந்து உர வினியோகம்பற்றிச் செய்த நடை முறையில் எதையும் சங்கம் மீறவில்லை. இன்னொருவருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய மூட்டை இவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. யார் தந்தது? கிராமச் சங்கமா? காரிய தரிசி மூட்டைகளை எடுத்துக்கொண்டு லாரியில் போனார் என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. கோ. சி. மணி: லாரியில் போட்டுப் போனார்களோ இல்லையோ, கூட்டுறவுச் சங்கத்தில், அலுவலகத்தில் சொல்லி, மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியில் ஒப்படைத்து, கையெழுத்துப் பெற்றுக்கொண்டு, இவ்வளவு ஈடுபாய் பெறுமானம் என்று எழுதி, காஷ் பில் போடப்பட்டு கணக்குத் தருவது தான் நடைமுறையில் இன்று இருக்கிறது. இவர்கள் வந்து வாங்கிப் போனார்கள், அதிகாரிகள் வந்தார்கள், அவர்களிடத்தில் கொடுத்தோம், அவர்கள் கொண்டு விற்றார்கள் என்று சொல்லுவது எப்படி வழி முறை? இதனைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் இருக்கிறவர்கள், தனிப்பட்டவர்கள் வீட்டில் இறக்கப் பட்டதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். யார் இறக்கினார்கள்? மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியைச் சேர்ந்தவர்கள் தானே?

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: காரியதரிசி கூடச் சென்றார்

திரு. கோ. சி. மணி: காரியதரிசி சொல்லிய இடத்தில் அந்த மார்க்கெட்டிங் சொசைடி உரத்தைக் கண்டிருக்க வேண்டும். இந்தச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த செயலாளர் மார்க்கெட்டிங் சொசைடிக்கு வந்து உரத்தைக் கேட்டார், கொடுத்தோமென்று சொல்லுவது தப்பு. அது என்னுடைய ஆபீசில் கொடுக்கக் கூடாது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மேலவைக் கூட்டம் எத்தனை மணி வரை நடக்க இருக்கிறது?

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர்: 7-15 வரை. இல்லையென்றால் நாளை தொடரும்.

திரு. கோ. சி. மணி: இத்துடன் முடித்து, பட்ஜெட் கூட்டத்தில் மற்ற வற்றைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

1972 பிப்ரவரி 5]

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. மன்றம் மீண்டும் நாளை பிற்பகல் 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், சட்ட மன்றம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

## 7. மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

### A. Statutory Rules and Orders.

\* 1. Notification issued with G.O. Ms. No. 1139, Home, dated the 19th April 1972, exempting the mini bus bearing Registration No. GLE 748 belonging to the National Institute of Design, Ahmedabad, from payment of tax during the stay in Tamil Nadu. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

\* 2. Notification issued with Memorandum No. 113872-J2/72-3, Revenue, dated the 3rd November 1972, in regard to an amendment to the Revenue Department Notification II-1 No. 1061 of 1965, dated the 12th March 1965, published at pages 1-6 of Part II—Section 1 of the Tamil Nadu Government Gazette Extraordinary, dated the 15th March 1965. [Laid on the table of the House under section 73 (5) of the Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Tamil Nadu Act 26 of 1963).]

\* 3. Order issued with G.O.R. No. 2275, Revenue, dated the 13th October 1972, exemption from liability to Entertainments tax of cinematograph film show organised by the Principal, Voorhees College, Vellore on the 17th October 1972 at 10-30 a.m. to raise funds for the developmental plans of the College. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

\* 4. Notification issued with G.O. Ms. No. 2278, Rural Development and Local Administration, dated the 27th October 1972, in regard to term of office of the members of the Mettur Township Committee being extended up to the mid-night of the 3rd February 1973. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]